

ПОЛИТИКИН

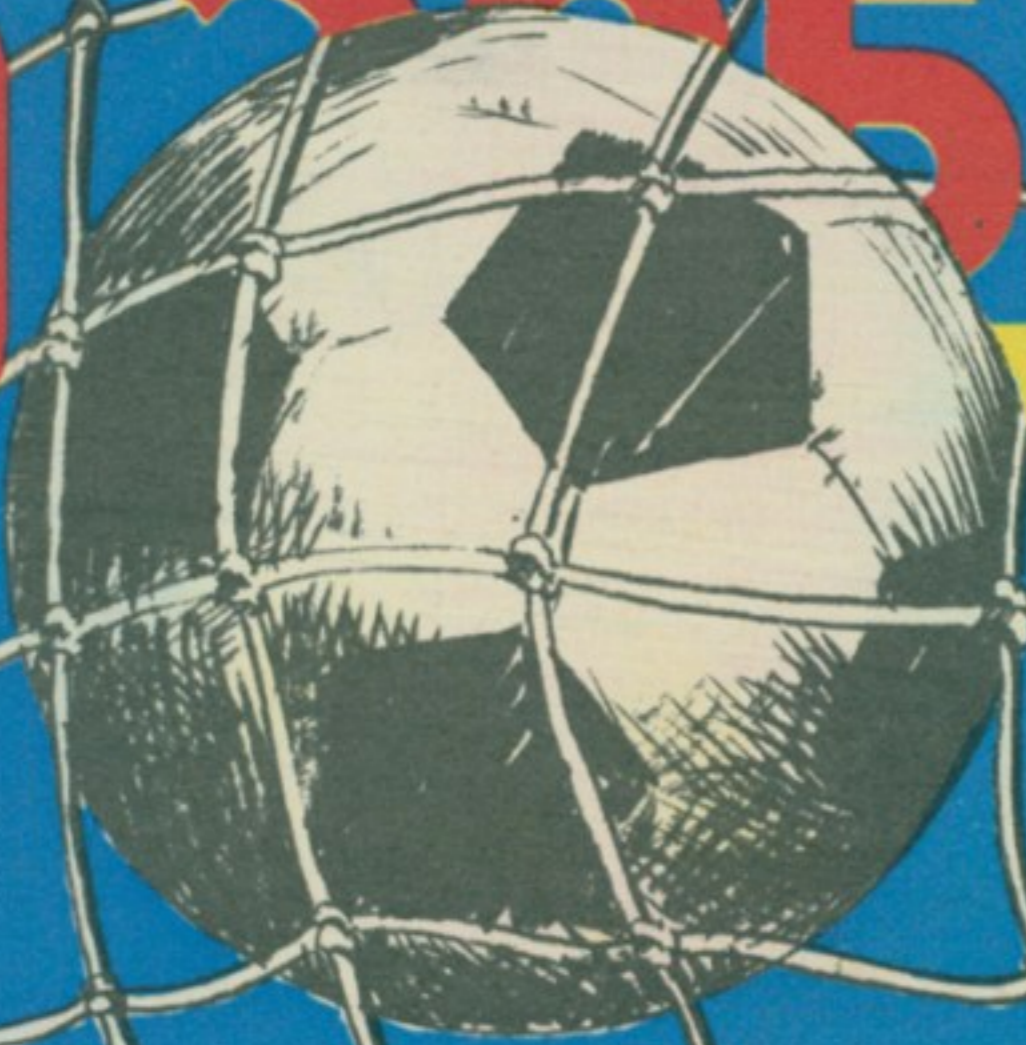
ЗОБАВНИК

1
ДИНАР

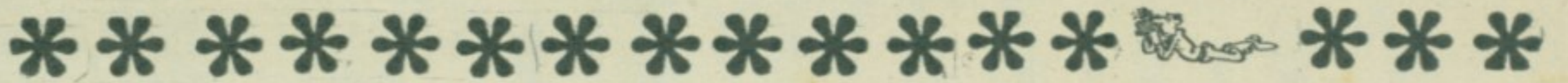


ГОДИНА
XXX
БРОЈ
937
12. XII 1969.

ИЗЛАЗИ



ГОООЛ!



ПРАДЕД И ПРАУНУК. — На изложби телекомуникација која се ових дана одржава у Лондону могу се, поред последњих достигнућа, видети и типови старих телефонских апарата. На нашој слици су стари стони апарати из 1895. и његов пра-праунук, апарат без жица који дозвољава да се за време разговора слободно крећете.



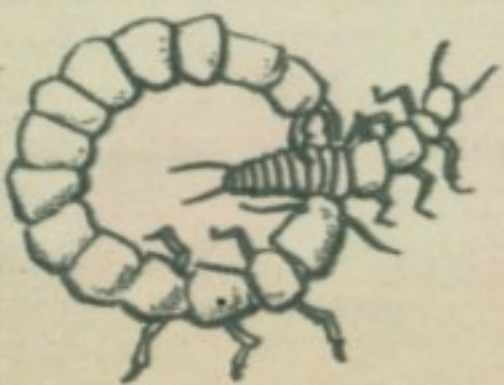
ДУГОКОСИ ТЕНИСЕРИ. — На овогодишњем светском тениском такмичењу у Вимблдону први пут су у историји тениса учествовала и три дугокоса хипи-тенисера. Сва тројица су се жустро борили али су елиминисана из даљег такмичења још у првом делу турнира. Дугачка коса, која им се спушта све до рамена, сметала би им у игри и зато се, сваки на свој начин, постарао да му не пада у очи. Дански тенисер, брадати Улрих Торбен, везао је своју косу у две кикице.



Ripley

ЖОРЖ ВЕСПЕРИ

УЗАЛУДНО ЈЕ 10 ГОДИНА ТРАГАО ЗА СВОЈОМ НЕСТАЛОМ КЕРКОМ. НАЈЗАД СЕ ОБРАТИО ЗА ПОМОЋ ЈЕДНОЈ ПАРИСКОЈ ВРАМАРИ КОЈА СЕ У СВОЈИМ ПРОРИЦАЊИМА СЛУЖИЛА „ЧАРОУШНИМ“ ОГЛЕДАЛОМ. ВЕСПЕРИ ЈЕ У ТОМ ОГЛЕДАЛУ ПРЕПОЗНАО ОГЛЕДАЛО СВОЈЕ КЕРИ. ТРАГ ГА ЈЕ ДАВЕ ОДВЕО ДО НЕКОГ ГИЈУРЦА КОЈИ ГА ЈЕ НАШАО РОНЕБИ У ИНДИЈСКОМ ОКЕАНУ. КОНАЧНО ЈЕ ДЕВОЈКА ПРОНАЂЕНА НА ЈЕДНОМ УСАМЉЕНОМ И ПУСТОМ ОСТРВУ У ИНДИЈСКОМ ОКЕАНУ. (1892)



ИНСЕКТ ЈАРУХ
ХВАТА ПЛЕН НА ТАЈ НАЧИН ШТО САВИЈА ТЕЛО У ЛУК СВЕ ДОК СВОЈУ ЖРТВУ НЕ СТЕГНЕ РЕТИОМ И ГЛАВОМ КАО КЛЕШТИМА.

Веровати или не!



ЗВОНИК

ЦРКВЕ У ПЛУГРЕСКАНУ (ФРАНЦУСКА) ВЕЋ СТО ГОДИНА ПРЕТЕКИ СЕ КЛАТИ ЗА ВРЕМЕ СВАКЕ ОЛУЈЕ.



ЧЕШКИ КОМПОЗИТОР ЈОЗЕФ МИСЛИВИЧЕК

(1737 - 1784)
БИО ЈЕ ПО ЗАНИМАЊУ МЛИНАР. У 30. ГОДИНИ ПРЕСЕЛИО СЕ У ИТАЛИЈУ ГДЕ ЈЕ ЗА 17 ГОДИНА НАПИСАО ОКО 30 ВЕОМА УСПЕЛИХ ОПЕРА. ИПАК, ОН ЈЕ НАСТАВИО ДА РАДИ КАО МЛИНАР ДА БИ ИМАО ОД ЦЕГА ДА ЖИВИ.



Билка АНАСТАТИКА
КОЈА РАСТЕ НА АРАБИЈСКОМ ПОЛУОСТРВУ, ЗА ВРЕМЕ СУШЕ СЕ СКУПИ У ЦВРЕТУ ЛОПТУ КОЈА ПОДСЕЉА НА СТИСНАТУ ПЕСНИЦУ



ЈЕДАН ПЕХАР ЗА ВИНО
ИЗРАЂЕН ОД ЗЛАТА 1590. ГОДИНЕ У МИНХЕНУ У СТВАРИ ЈЕ СУНЧАНИ ЧАСОВНИК.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК





Мало шта може тако да престраши и унесреши родитеље као кад виде да по целом телу њиховог детета расту густе и дуге длаке. Средом, претерана длакавост (хипертрихоза) догађа се веома ретко: вероватноћа да ће се дете родити са овом грозном маном износи један према билиону! Међутим, кад се то заиста деси, став околине према таквим људима знатно се разликује од случаја до случаја. У прошлости се према њима поступао или као са животињама, или циркусним реткостима, а неки су чак служили за забаву пле-

мића по европским дворovima.

Мало ђознаја болесѝ

Научници су одувек били заинтересовани за „длакаве људе“. Постоје озбиљне научне расправе још из 16. века које разматрају проблем ове чудне појаве што се на латинском зове *hypertrichosis universalis congenita* (урођена свеопшта длакавост).

Длакавост је одмах после рођења таквог детета обично ограничена на уши, али се током детињства шири по целом телу. Дужина једне длаке је 10 до 25 сантиметара, а сама длака је свиласта и различите боје: од сребрносиве до бледожуте. Расте на свим деловима тела, осим на длановима, петама, уснама и врховима прстију! Ако би се у животињском царству тражило поређење за ову појаву, онда би се слична врста длакавости могла наћи код ангорских мачака.

Претерана длакавост прениноси се као наследна особина, али сувише је мало тачно описаних случајева да би се са сигурношћу могао утврдити начин на који се она наслеђује. Длакавост прати и непостојање млечних и сталних кутњака. Иако ову чудну појаву прате и ненормалности у погледу зуба, научници је ипак стављају у

МЕЂУ БИЛИОН НОВОРОЂЕНЧАДИ ЈЕДНО СЕ РАЂА С НЕОБИЧНОМ И ТЕШКОМ МАНОМ: У ТОКУ ДЕТИЊСТВА ЊЕМУ ПО ЦЕЛОМ ТЕЛУ ИЗРАСТЕ ГУСТА ДУГАЧКА ДЛАКА

групу урођених кожных мања.

Последњи познат случај претеране длакавости појавио се 1964. године код једне девојчице из Африке. Она је одмах после рођења имала дугачку светлосиву косу по целом телу, удовима и лицу! Међутим, 6 месеци касније мањавост је готово сасвим нестала изузев у ноздрвама и ушима. Није познато шта је после било с том девојчицом

»Чудо ог човека«

Најзанимљивији познат случај длакавости свакако је био Педро Гонзалес који се родио на Канарским острвима 1556. године. Одмах после рођења цело му је тело обрасло дугачком црном длаком. Због ове невероватне особине, Гонзалес је још као дете послат на двор француског краља Анрија II да би

забављао племиће. У то време је на европским дворovima било много „дворских буња“, клонова, кепеца, цинова и људи са разним телесним манама које су племићи волели као забављаче, а често чак и као личне пријатеље и људе од поверења. Гонзалес су сматрали „чудом од човека“, а француски краљ га је волео јер је био веома паметан. Краљ је чак наредио да Гонзалес поучавају у латинском језику и лепом понашању и дозволио му је да се ожени згодном девојком.

Према легенди, Гонзалесова породица је неколико година касније добила **пећину** да у њој живи, како он не би патио за својим родним местом, јер је на Канарским острвима било много шпиља. Међутим, главни разлог што су Европљани 16. века поштовали и волели Гонзалеса јесте што је био културан „дивљак“ и зато што је умео да задовољи прохтеве дворског племства.

У средњем веку су људе са разним наказним особина-

ма често слали и на друге европске дворе, најчешће као **поклон!** Тако су и Гонзалеса, заједно са женом и децом, послали на велику „турнеју“ по Европи! Најпре су отишли на двор фламанске грофице Маргарете, а касније и на двор у Парми, у Италији. Ово путовање од Фландрије до Парме, које се одиграло 1582. године, водио је Гонзалеса и његову породицу кроз Минхен (Немачка) у коме су и насликани њихови портрети.

Тужно наслеђе

Године 1583. главни лекар Базела у Швајцарској, испитао је Гонзалеса и његово двоје деце, па се тако зна да су и она била потпуно длакава као и да је једно од њих пренело ово тужно наслеђе даље на потомство. Сликара Стефано дела Бела насликао је у 17. веку дете



ПОРТРЕТ КЋЕРИ ПЕДРА ГОНЗАЛЕСА ПОКАЗУЈЕ ДА ЈЕ ОНА НАСЛЕДИЛА ОЧЕВУ КОСМАТОСТ



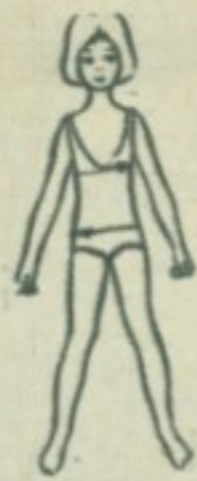
по имену Хорације Гонзалес а које је вероватно било син Педра Гонзалес. На слици је записано:

„Портрет Хорација Гонзалеса за Меркурија Ферару. Овде видите Гонзалеса, прослављеног на римском двору, на чијем је људском лицу била коса животиње; живео је за тебе, Ферара, љубављу везан за тебе, и овде живи иако је мртав“.

Интересовање средњовековног племства за Гонзалесову породицу показује да се неуобичајен или чак одвратан спољни изглед једног човека неким људима може чинити ружним, а други ма веома привлачним. Међутим, урођена свеопшта длакавост по свим својим обележјима није само „редак случај“ коме би искључиво наука о кожним обољењима или наслеђивању требало да посвети пажњу. Ова и њој сличне телесне мане још мање треба да буду предмет жалосних вашарских и циркусних иживљавања.

Колико год се ретко јавља, оншта длакавост догађа се човеку као припаднику биолошке врсте, а сигурно је да се људскост не може мерити густином, дужином или количином длака које појединац има. Најбољи пример за то је Педро Гонзалес који је, упркос мани коју је имао, био веома цењен као паметан и занимљив човек, а не дивљак.

Д. П.



ОБУЦИТЕ СЕ ЗА МАСКЕНБАЛ!



СВИ ЧИЈА СУ ИМЕНА ШТАМПАНА ДОБИЋЕ ПОШТОМ ПРОПУСНИЦУ ЗА УЛАЗ У ДОМ ПИОНИРА НА МАСКЕНБАЛ. ПОЧНИТЕ ОДМАХ ДА ПРАВИТЕ КОСТИМЕ У КОЈИМА ЋЕТЕ СЕ ПОЈАВИТИ НА МАСКЕНБАЛУ.

У нашем листу од 28. новембра објавили смо да ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК и ДОМ ПИОНИРА БЕОГРАДА организују за ученике основних школа из Београда и Панчева Велики новогодишњи маскенбал који ће се одржати 28. децембра ове године у Београдском Дому пионира.

Тада смо обећали да ћемо објавити имена аутора с 10 најлепших костима. Обећање испуњавамо и П О З И В А М О ове дечаке и девојчице да у својим костимима дођу у Дом пионира (Таковска бр. 3) 28. децембра у 16.30 часова. Сваки позвани читалац има право да поведе бесплатно једног немаскираног пратиоца.

За време маскенбала одржаће се, поред избора најлепших костима, деција модна ревнија на којој ће бити приказани модели наших највећих произвођача одеће за децу: „БЕКА“, „КЛУЗА“ и „СНЕЖАНЕ“ из Суботице и то у режији модног креатора „ПОЛИТИКЕ ВАЗАРА“ Чедомира Чедомира, као и забавни програм који је припремила РЕДАКЦИЈА „СУСРЕТИ ЧЕТВРТОМ“ ДОМА ПИОНИРА БЕОГРАДА.

На крају придобје специјалан жири у саставу: 1. Мела Туфегвић, ликовни педагог Дома пионира; 2. Чедомир Чедомир, модни креатор и 3. Вера Смиљанић, члан редакције ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА, доделиће пет награда ауторима најлепших костима. Сви пионери који су учествовали у овом конкурс у могу да купе 3 дана пре придобје преостале улазнице на благајни Дома пионира од 18-14 и од 16-18 часова по цени од 1. н. динар.

Имена награђених аутора учесника на цртаном маскенбалу објавићемо у броју 939 од 26. децембра 1969. године.



ПОЗИВАЈУ СЕ ИЗ БЕОГРАДА СЛЕДЕЋИ: 1. АЛЕКСАНДАР ЦИЈУК, Адмирала Вуковића 42, 2. ЕМИЛИЈА СТУПАВСКИ, Павле Бакића 2, 3. РАДОЈИЦА КОСТИЋ, Растка Петровића 68, 4. ВИДОСАВА ИВАНОВ, Устаничка 79, 5. АР СЕНКА ЖУГИЋ, В. Лукића Курјака 2, 6. ПРЕДРАГ БИРИЋ, Двијићева 75, 7. АЛЕКСАНДАР ВУЛОВИЋ, Молерова 21, 8. БРАНКА МИТРОВИЋ, Љутице Богдана 2, 9. ЈАСМИНКА КРСТИЋ, Благоја Паровића 6, 10. ГОРАН БЕЖАНОВ, Н. Р. Бурцевића, 5-15, 11. ЉИЉАНА БЛАГОЈЕВИЋ, Делиградска 9, 12. ЈЕЛЕНА МИНИЋ, Браће Југовића 4, 13. ЗОРАН ПАУНИЋ, 20. Но



ва бр. 6а, 14 ДУШАН ГРУЈИЋ, Зеченићева 12, 15. АЛЕКСАНДАР ЈЕФТИЋ, Ватутова 22, 16. ВУК ПУШИЋ, Пролетерских бригада 32, 17. КАТАРИНА НЕЈОВИЋ, Далматинска 33, 18. ГОРДАНА ЈОВАНОВИЋ, Уларска 28, 19. САША ЈОВАНОВИЋ, Стојана Новаковића 16, 20. МИРОСЛАВА ПАТРОГОЋИЋ, Цара Душана 66, 21. ЗЛАТАН ТРИФКОВИЋ, Кировљева 10, 22. НИКОЛА СТОЈАНОВИЋ, Пролетерских бригада 39, 23. МИЛЕНА КУСУРОВИЋ, Патриса Лумумбе 33, 24. ЉУБОМИР ВЕЛИЧКОВИЋ, Стевана Лукића 7, 25. ИВАНА ФИЛИПОВИЋ, Св. Марковића 62, 26. САША ГЕРОСИМОВСКИ, Јабучка 2, 27. АНГЕЛИНА МАНАСИЈЕВИЋ, Маршала Врзузова 54, 28. ДРАГАН РАДОЈЛОВИЋ, Тодора Лукина 79, 29. МИЛЕНКО КУСУРОВИЋ, Патриса Лумумбе 33, 30. БРАНКО ВИДАКОВИЋ, Маријане Грегорић 27, 31. БИЉАНА ХАЈДУКОВИЋ, Гарсија Лорке 15, 32. СЛОБОДАНКА МИТРОВИЋ, Љутице Богдана 2, 33. СРЂАН РАДИВОЈИЋ, Мите Ракића 11, 34. ВЕСНА СМОЛЕ, Бул. револуције 221, 35. ВЕРИЦА ИЛИЋ, Корнетска 9, 36. МИРА ПАСКОТА, Вукасовића 53, 37. МИЛАН БУРИЋ, Мије Ковачевића 9/П, 38. ЈЕЛИЦА МАРТАЧ, Пине Караматијевића 7, 39. МИРКА ОБРЕНОВИЋ, 27. марта 7/13, 40. БИЉАНА БУРОВИЋ, Буке Динић 24, 41. НЕЛИЦА БРКИЋ, Југ Богдана 11, 42. МАРИНА ПЕТРОВ, Палмотићева 26, 43. ДРАГАН БОКИЋ, Врачарска 12, 44. ДРАГАНА ВУЛОВИЋ, Молерова 21, 45. БОЈАН ИЛИЋ, Бирчанинова 32, 46. ГОРДАНА НЕШКОВИЋ, Ватутова 18, 47. ДРАГАНА КОС, Камчатска 40, 48. МИРЈАНА МАРКОВИЋ, Патриса Лумумбе 61, 49. ЖАРКО ЗОРИЋ, Јадранска 2, 50. БОШКО РОСИЋ, Заплањска 74, 51. ДЕЈАН ДАМЉАНОВИЋ, Косте Главинића 19, 52. СТАНКО УРОШЕВИЋ, Томаша Је-

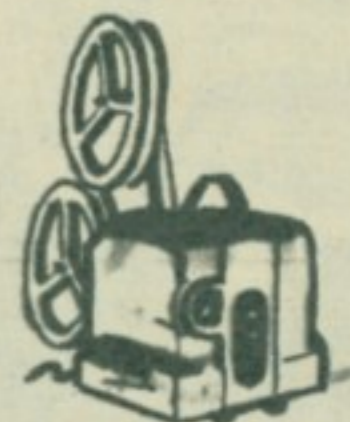


жа 1, 53. СНЕЖАНА БОГДАНОВИЋ, Грге Андријановића 86, 54. ГОРДАНА БУГАРСКИ, Радоја Домановића 14, 55. НАДЕЖДА СТОШИЋ, Кијевска 8, 56. МИЛИЦА ГОЈАНОВИЋ, Захумска 40, 57. ДИЈАНА ТАНШЕК, Огњена Прице 30, 58. АЛЕКСАНДАР ВИДОВИЋ, Бул. револуције 332, 59. ЈОВАНКА МАНОЈЛОВИЋ, Праховска 7, 60. ВОЈИСЛАВА ИВАНОВСКА, Бул. револуције 539, 61. ВИДЕН БОРЂЕВИЋ, Патриса Лумумбе 39, 62. БОЈАНА БОГДАНОВИЋ, Боже Јанковића 48, 63. СВЕТА НИКОЛИЋ, Поп Ташкова 15, 64. СНЕЖАНА БЛАГОЈЕВИЋ, Отона Жупанчића 37, 65. БРАНИМИР СИМИЋ, Париске Комуне 29, 66. ДРАГАНА НИКОЛИЋ, Отона Жупанчића 18, 67. ИВАН БОРЂЕВИЋ, Н. Хероја 9/18, 68. СНЕЖАНА ДРЉАЧА, Н. Хероја 14/22, 69. ТАЊА НАВЛОВСКИ, Похорска 33, 70. СВЕТА ЖИКИЋ, Тошин Бунар 123, 71. РАДИЦА МАЈСТОРОВИЋ, Н. Хероја 6, 72. БРАНКА ДЕЛИЋ, Први булевар 66, 73. ДИНА ХРОМИЋ, Бул. Лењина 17, ПОЗИВАМО ИЗ ЗЕМУНА

цковића 59 и 180. МИЛАНА МИЛУТИНОВИЋ, Карађорђева 76.



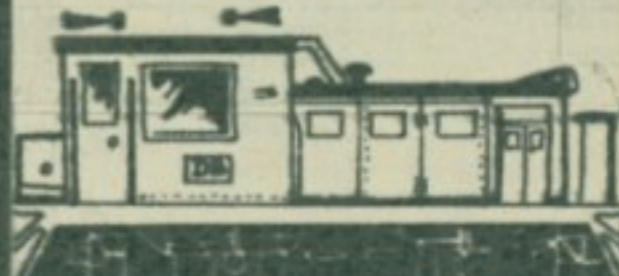
НАГРАДЕ!



КИНОПРОЈЕКТОР



ТРАНЗИСТОР



ЕЛЕКТРИЧНИ ВОЗ



ДИЗНИ ЛЕНД

ДИЗНИ ЛЕНД



ЗВЕЗДИЦА

СЛАТКИ ПАКЕТИ /20 ПАКЕТА/

ПАЖЊА ПЛЕТИЉАМА!



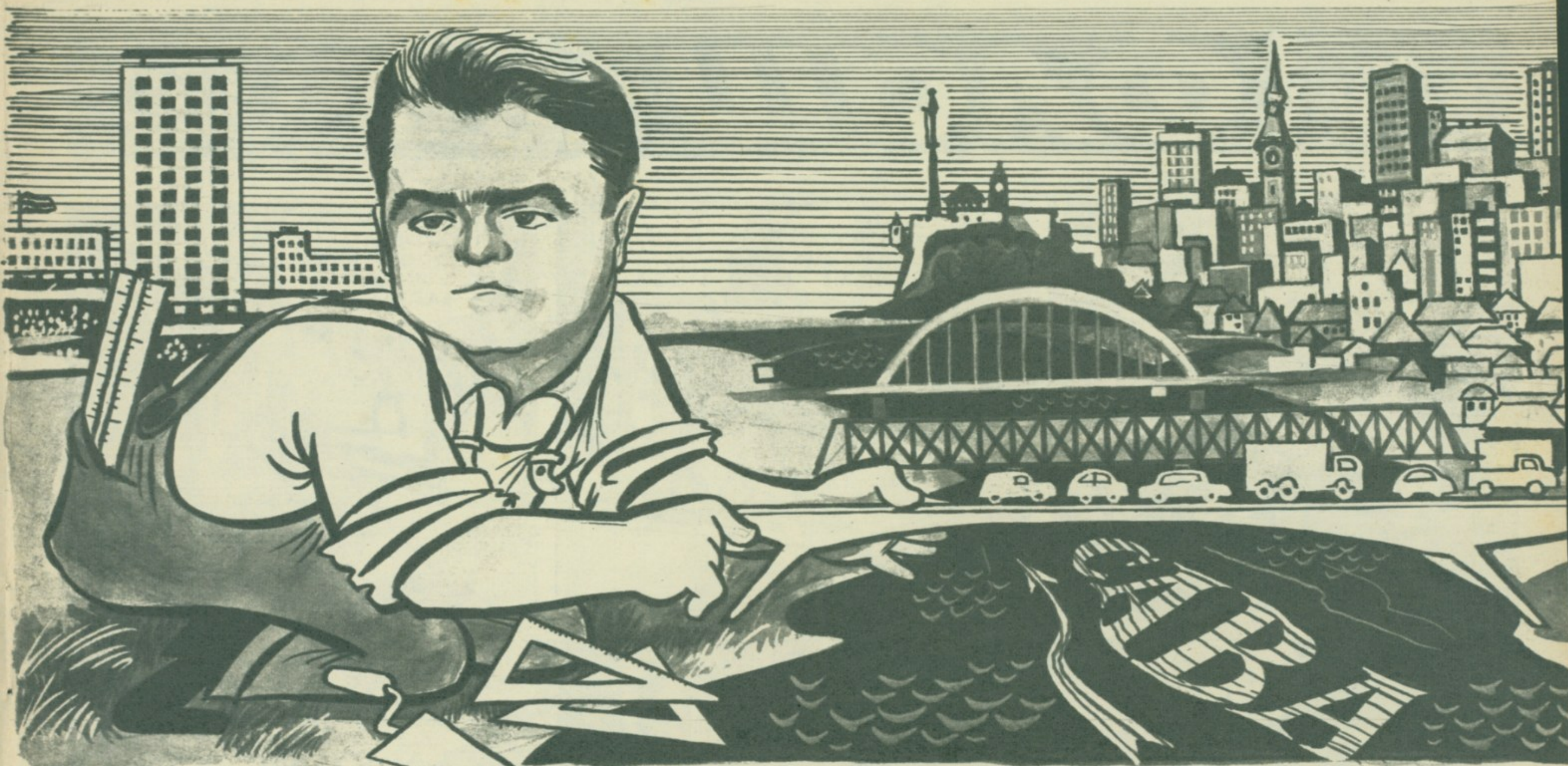
Још има времена да пошаљете шал за мале Крајишнике пострадале у земљотресу. Многи читаоци из Београда донели су лично своје пакете у „Забавник“ јер желе да они што пре стигну онима којима су намењени. Пожурите и ви!

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ТАЈНЕ СИГНАТУМА

СУДАР ЈЕ БИО ЖЕСТОК И УКОЧИО ЧИТАВ САОБРАКАЈ...





КАКО САМ ПОЧЕО

Кад причају о свом занимању, људи обично кажу како су за свој посао били предодређени још у раном детињству. Видите, код мене је то било друкчије. Нисам спадао у ону децу која увек нешто куцкају, шрафе или граде. Судећи по томе моје будуће занимање било је далеко од технике. Вероватно су тако мислили и моји родитељи, а то се „потврдило“ и касније у школи. Све ме је више интересовала књижевност, друштвене науке док за физику, математику и друге науке везане с техником једноставно нисам имао.

Поеџа у гимназији

Време када сам се родио и средина у којој сам живео ничим нису могли да подстакну у мени маштања о неимарству. Растао сам у Зрењанину који није тако мали град, али између два рата у њему се веома мало градило. Памтим да је било подигнуто само неколико мањих зграда, а преко Бегеја су водила два-три моста и — то је све. Улице су биле праве банатске, пошироке, лети пуне прашине, а у остала годишња доба, блата нема „осим сада и кад киша пада“. Такав Зрењанин могао је да побуди у мени машту за све друго само не за технику. Просто нисам имао на кога или на шта да се угледам.

Другови из гимназије памте ме као поету, једно време сам чак водио литерарну

дружину у школи! Касније, у вишим разредима почео сам да се интересујем све више за математику и физику и некако неосетно определио се за техничке науке. Али не за грађевинарство. Желео сам да студирам на Машинско-електротехничком факултету и са том намером и коферчетом у руци, кренуо сам 1938. године возом према Београду. Док је локомотива грабила према главном граду седео сам у купеу са два друга студента. Као старији давали су ми савете како да се лакше снађем у Београду и уз пут ме убеђивали да уместо електротехнику студирам — грађевину. Бранио сам се колико сам могао јер је електротехника у то време, уосталом као и сада, била веома „модерна“ али су они ипак у свом убеђивању успели. Нарочито је био упоран онај колега који је и сам студирао електротехнику. Говорио је како би он да није при крају студија уписао грађевину.

Мало помало и ја сам после трочасовног убеђивања променио одлуку. Тако сам постао студент Грађевинског факултета.

Појрешо сам!

Као и сваки други студент у почетку сам се одушевио, поготову што сам на првој години учио опште предмете, математику и физику. На каснијим семестрима то меје одушевљење је спласнуло и на трећој години је дошло дотле да сам помислио: погрешно сам. Велики број стручних предмета збуњивао ме је, видео

ДОБРО ЗАНИМАЊЕ

ГЛАВНИ КОНСТРУКТОР БЕОГРАДСКОГ МОСТА »ГАЗЕЛА« ПРИЧА КАКО ЈЕ СЛУЧАЈНО ПОЧЕО ДА СТУДИРА ГРАЂЕВИНАРСТВО

сам да за грађевинца није довољна љубав према математици и физици због којих сам и отишао на технику.

А онда је дошла 1941. година. Сви факултети су затворени за читавих пет година. То време провео је како је ко знао, а највећи број студената заменио је скрипта оружјем и пошао у рат. Тих година сам имао довољно времена да размислим и схватим шта је техника, колико је уско повезана с животом уопште. Прве године после ослобођења провео сам у Зрењанину на пословима из моје струке. Као недовршени студент имао сам нешто мало теоријског знања, али о стручном искуству, није могло бити ни говора.

Међутим, бачен у вртлог брзе и преко потребне изградње срушених објеката, брзо сам се снашао и градио с осталим младићима зграде и мостови. Радили смо како смо знали и умели.

Нашао сам се у ситуацији да приликом поправке зрењанинских ћуприја самостално доносим одлуке и да вршим одговорне послове.

Ог Мале ћуприје до »Газеле«

Никад нећу заборавити октобар пре 25 година када сам са четири радника железничке радионице поправљао минирану „Малу ћуприју“ у Зрењанину. Окрпили смо је у рекордном времену без неког стручног знања и да видите добро је успело јер та ћуприја и данас тако стоји. Неколико месеци касније радио сам на мосту преко Дунава код Новог Сада и тих дана је у мени коначно проклијала клица конструктора.

Када је 1946. године по-

ново прорадио Грађевински факултет, вратио сам се студијама тада већ као готово формиран грађевинац са доста искуства и воље да што пре завршим. Већ тада сам осећао извесну „слабост“ према челичним мостовима.

Нашој земљи потребно је што више конструктора јер треба још много да се ствара и ја бих волео да се што више младих определи за моју струку и научи да гради.

Грађевинарство је интересно, али су саме студије доста тешке и озбиљне. Међутим, ко не бежи од рада и одговорности и дође на мој факултет са пуно љубави и воље према неимарству и схвати да то није ни занатство, ни уметност, ни наука, а опет је све то заједно, постаће, сигуран сам добар грађевинац и биће му добро у животу.

Проф. др инж. МИЛАН
БУРИЋ

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН



ПРИЧА О СПОРТИСТИ



ИВАН ЂУРКОВИЋ



ГОЛМАН ПАРТИЗАНА И ДРЖАВНОГ ТИМА ИВАН ЂУРКОВИЋ РОЂЕН ЈЕ 15. 3. 1943. У МОСТАРУ И, НАРАВНО, ПОСТАО ЈЕ ЧЛАН ВЕЛЕЖА. ДЕБИТОВАО ЈЕ У СУСРЕТУ СА ТУЗЛАНСКОМ СЛОБОДОМ.

ПОШТО ЈЕ ЗА ВЕЛЕЖ ОДИГРАО 200 УТАКМИЦА, ОД СЕЗОНЕ 1964/65. БРАНИ У ПРВОМ ТИМУ ПАРТИЗАНА И ДО ПОЧЕТКА ОВОГОДИШЊЕГ ПРВЕНСТВА ОДИГРАО ЈЕ 124 МЕЧА.



КАО ЧЛАН ПАРТИЗАНА, ДЕБИТОВАО ЈЕ У ОСВАЈАЊУ ТИТУЛЕ ШАМПИОНА 1964/65. ДРЖАВНИ РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ ПОСТАО ЈЕ 27. ОКТОБРА 1963. ОДИГРАО ЈЕ 17 УТАКМИЦА ЗА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ...



„НАЈВИШЕ САМ НАУЧИО ОД ФРАЊЕ ГЛАЗЕРА“, ГОВОРИ ДАНАС ИВАН ЂУРКОВИЋ, „А ИДОЛ МИ ЈЕ БИО СЛАВНИ ГОЛМАН БЕЛАРА. НАЧИН БРАЊЕЊА КРИВОКУЊЕ НАЈВИШЕ МЕ ЈЕ ИМПРЕСИОНИРАО И ПРИХВАТИО САМ ГА И ЈА!“ ЂУРКОВИЋ ЈЕ МАЈСТОР ГОЛ-ЛИНИЈЕ. ЛАКО ХВАТА ВИСОКЕ ЛОПТЕ, МАДА НИЈЕ МНОГО ВИСОК...



ЂУРКОВИЋ ЈЕ ВРЛО ПОЖРТВОВАН, ДИСЦИПЛИНОВАН СПОРТИСТА. У ПРВЕНСТВУ 1966/67. ОДИГРАО ЈЕ СВИХ 30 УТАКМИЦА. И У ОВОМ ПРВЕНСТВУ ДО САДА ОДИГРАО ЈЕ СВЕ УТАКМИЦЕ.



ЗАТО ШТО СПОРТЕКИ ЖИВИ, УВЕК ТРЕНИРА - БРАНИЋЕ СИГУРНО ЈОШ ДУГО. ДАНАС ЈЕ У 27. ГОДИНИ, А КАДА ЗАВРШИ СПОРТЕКУ КАРИЈЕРУ, НАМЕРАВА ДА СЕ БАВИ НОВИНАРСТВОМ.



ОСТАЉУ ВЕРАН ПАРТИЗАНУ ДО КРАЈА СВОЈЕ КАРИЈЕРЕ У ЗЕМЉИ" КАЗАО ЈЕ ЂУРКОВИЋ ДОК ЈЕ ПОТПИСИВАО НОВИ УГОВОР ЗА ПАРТИЗАН.





УБИЈЕНА У ГРОБУ

КОСТИ МОГУ НАУЧНИЦИМА МНОГО ДА ПРИЧАЈУ

Више од 150 година Данском је кружила једна језива прича. Према легенди, Гертруда Боденхоф, једна од најбогатијих жена осамнаестог века, грешком је сахрањена док је била у бесвесном стању да би је тек касније у гробници убили пљачкаши који су хтели да се дочепају њеног накита!

Да би решили ову загатку, најпознатији научници Данске окупили су се у Копенхагену 1952. године решени да испитају да ли је ова стравична прича истинита или измишљена. Раскопавши гробницу за коју се тврдило да чува Гертрудине посмртне остатке, пронашли су костур лицем окренут према тлу и потпуно згрчен, а на лобањи се видео траг јаког удараца!

Научна испитивања показала су да је костур припадао девојци која је имала 19 година у време смрти — Гертруда је имала тачно 19 година кад је сахрањена. Чељусна кост која је пронађена међу посмртним остацима савршено је одговарала увученој бради која се јасно видела на Гертрудиним портретима из 18. века. Наука и легенда сложи-

ле су се: Гертруда је жива сахрањена, а потом убијена у мртвачком ковчегу!

ЧОВЕК КОЈИ »ЧИТА« КОСТИ

Костур до ситница може да исприча причу о годинама, полу, раси и грађи тела умрлог, болестима које је прележао, повредама које је за живота претрпео а, често, и узрока смрти. Кад човек умре, тело брзо нестане, али костур остаје дуго неопштећен. Темељно испитивање костију открива о ком човеку се ради чак и кад нема никакве одеће или личних предмета, па ни људског ткива.

Међутим, идентификација по скелету је веома тежак посао и захтева високу стручност. Научници који се зову физички антрополози најпознатији су да »читају« из костију. Њих зову у помоћ кад год не помажу обична средства распознавања: у случајевима давлeња, смрти од пожара, откидања удова, масовних несрећа итд. Укратко, »човек за кости« испитује кости кад је немогуће применити метод

узимања отисака прстију и испитивања ожиљака.

Доктор Вилтон Крогман, један од најпознатијих стручњака ове врсте, установио је основне податке о пореклу хиљада посмртних остатака само на основу костура. Он прича о младом мелезу који је побегао од куће у Оклахоми (САД) 1920. године и после неколико недеља погинуо покушавајући да ускочи у воз. Његови остаци сахрањени су поред пруге и случај је заборављен све док, после неколико година, кад је откопана нафта у том крају није пронађен костур несрећног младића.

КОСТУР ОТКРИВА ТАЈНУ

У исто време појавио се нов проблем.

Пре него што су родитељи могли да подигну наслеђе које је у међувремену припало њиховом сину, било је неопходно да се утврди да су остаци заиста његови. Др Крогман је, помоћу детаљног испитивања рендгенским зрацима, доказао да су кости припадале младом

мушкарцу од 18—19 година. На основу односа појединих делова скелета и помоћу костију лица, он је чак утврдио да кости указују на индијанско-црначко порекло, па је суд донео пресуду у корист младићевих родитеља.

Оваква анализа костура могућа је зато што се скелет развија заједно са целим телом. Кости придржавају мишиће који их обухватају, али и мишићи придржавају саме кости. Телесна грађа уобличава костур, али и он уобличава тело.

Старост се утврђује анализом зуба, лобање, дугих костију, као и многих других које указују на одређени узраст. Јер, костур бележи све промене тела. Тако се зна да је за рашањење и формирање дугих костију руку, ногу, прстију шаке и ногу прстију — односно њихових епифиза (горњих округлих делова) потребан одређен број година.

ЗУБИ НЕ ЛАЖУ

Од свих делова тела зуби су ипак најиздржљивији а

пошто се знатно разликују од једне особе до друге, они (после отисака прстију) представљају најпоузданији начин за установљење о којој се особи ради. Полицијски записи пуни су случајева убиства у којима су зубари дали одговор на кључно питање: ко је убијени?

Џона Хамилтона, члана чувене банде у САД, при покушају бекства убили су детективи. Међутим, пријатељи су успели да украде његово тело које су затим полили киселином да би онемогућили препознавање, а затим га сахранили у необележеном гробу. Киселина је одлично обавила посао — изузев на зубима. Снимци Хамилтонових зуба из казнионице у Мичиген Ситију потпуно су се поклапали са зубима пронађеним у једном напуштеном гробу.

НАПОЛЕОН ЈЕ УБИЈЕН

Кад се утврђује порекло убијеног у криминалистичкој истрази ништа се не занемарује. Трагови метка или удараца ножем представљају изузетно драгоцене доказе. Присуство извесних отрова — арсеника, олова, живе и других — може се открити у костима дуго после смрти. Зато се пажљиво испитује свака и најмања длачица која се нађе међу костима. Др Хамилтон Смит из Глазгова (Британија) доказао је на основу неколико пронађених Наполеонових длака да је императору неких 40 пута дат арсеник између 1820. и 1821. године када је и умро!

Посмртни остаци многих историјских личности — Дантеа, Баха, Канта, Ришелеа, Кромвела, Шекспира — били су извађени из гробница и испитани да би се установило да ли заиста припадају тим славним људима. Међутим, и данас се људске кости појављују на најнеобичнијим местима и под најчуднијим околностима и полиција је увек заинтересована да сазна чије су.

Д. П.



МАРКО МИЉАНОВ

Кад је Марко једнога дана затражио од родитеља пушку да иде у борбу, мајка му одговори да Црногорци добављају оружје стимајући га од Турака. У првом окршају Куча с Турцима дечак је запленио две пушке.



Грме топови црногорским планинама, одјекују поклици и прасак пушака. То је силни Омер-паша кренуо да покори Црну Гору. Све живо је устало у одбрану. Марко Миљанов са својим одредом ствара чуда од јунаштва.



Као пратиља црногорском књазу Николи Марко Миљанов је био у Бечу и Италији и тек ту је схватио колико је Црна Гора заостала због Турака. После повратка у домовину тајно одлази на преговоре с Албанцима ради заједничке борбе против Турака.



Вече је. Ватра пуцкета на огњишту, а седи гуслар пева о бојевима за славу и слободу Црне Горе и Србије. У својој детињој машти Марко Миљанов се већ бори против Турака, раме уз раме са чувеним јунацима, од којих су му најмилији Милош Обилић и Карађорђе.

Млади одметник се брзо прославио. Убија Турке чак и по Подгорици, средишту турске управе. Ускоро књаз Данило га позива на Цетиње и 1862. Марко постаје војвода и бригадир.

Турци надиру, убијају, пустоше... Црногорци пружају огорчен отпор, а у крвавим биткама учествују и старци и жене и младеж. Најзад, Турци су одбијени и повлаче се. Али, ускоро опет нападају...
Ето, то је стара прича о непокореној Црној Гори, која је у својим планинама кроз сталне борбе са Турцима вековима очувала част и слободу. Тако је било и првих деценија XIX столећа, када се 1833. године у племену Куча, које је тада опет било под Турцима, родио Марко, син Миљана Касомевића.



Гледали су се очи у очи Марко и вук. Звер се бесно баца на дечака. Стравично режање све је тише... Израњављен, носећи вучју кожу, Марко сретне Турчина и уби га. После тога дечак од 14 година одлази у четовање.



После закљученог мира Турци су се повлачили остављајући за собом пустош. Непокорени Кучи су остали под њиховом влашћу. Турци нуде Марку поглаварство и над Кучима и над Турцима у целој области, али он одбија.



Живот се полако враћао у разорене домове. А када је руски конзул у Смадру позвао најугледније Куче на договор, главари су се колебали јер би то било изазивање Турака. Тада Марко сам одлази и враћа се с новцем који му је конзул дао као помоћ попаљеним Кучима.



9
Турци су убрзо открили све везе са Албанцима и подгорички старешина Јусуф-бег расписује високу награду за Маркову главу. На то Марко Миљанов без пратње упада на коњу усред Подгорице и пред коначком Јусуф-бега позива овога на мегдан. Турчин није изишао.

10
Освануо је и крвави други август 1871. године. Црногорци су на Фундини дочекали велику турску војску и сатрали је. После битке учесници су причали да је најхрабрији био Марко Миљанов.

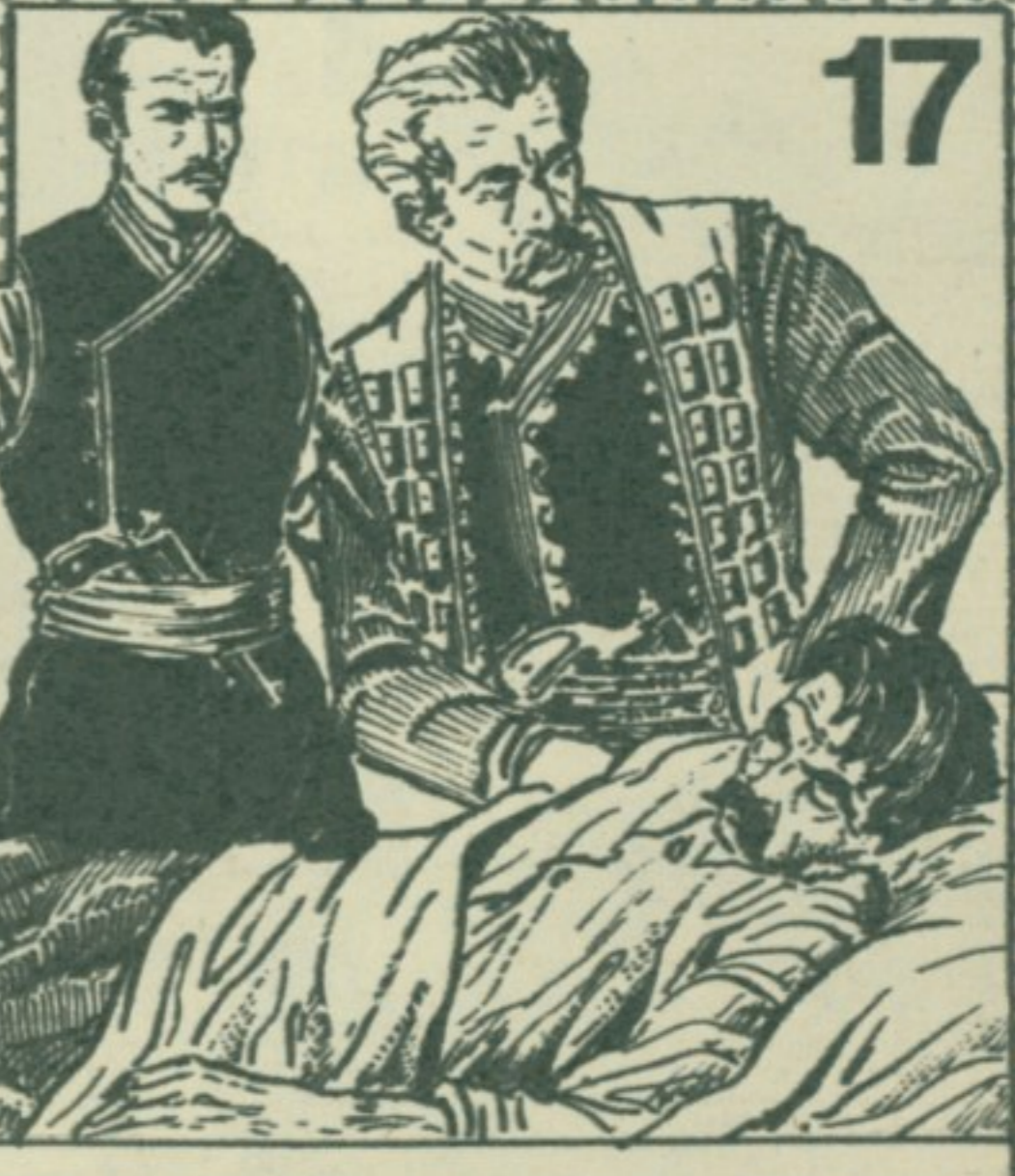
11
Слава Марка Миљанова, његов отпор књазовој саловоњи и жеља да дође до уједињења Црне Горе са Србијом сметали су књазу Николи. А када је 1877. године на војводу извршен атентат, тешко рањени Марко Миљанов је отворено рекао књазу: „Ти си ме убио!“



12
Због својих демократских убеђења и љубави према српству Марко је дошао у оштар сукоб са књазом Николом. Марко Миљанов му је вратио бригадирски грб, а књаз му је одузео титулу војводе.

13
Повукао се на скромно имање на Медуну. Описмењен тек у позним годинама, пише о подвизима и патњама Црногораца и догађајима из суседне Албаније. Тако настаје дело „Примјери чојства и јунаштва“.

14
Као писац Марко Миљанов ништа не увеличава јер су сами људи о којима пише довољно велики. Он много и чита. Упознаје се са делима српске и европске књижевности, сазнаје за Сократа, Аристотела...



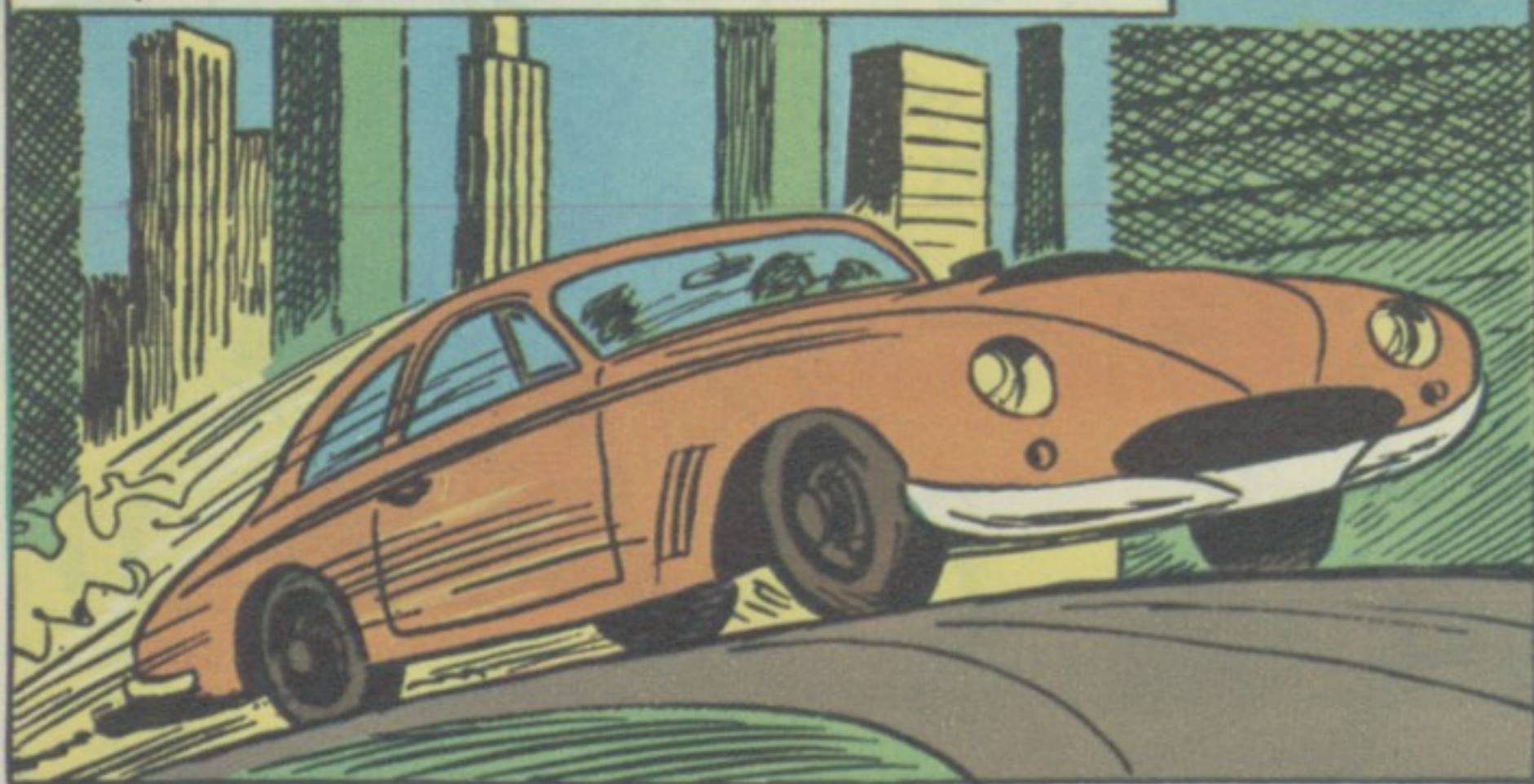
15
Бечка дипломатија настоји да за своје циљеве искористи огромни углед који Марко Миљанов ужива и нуди му — албански престо, али Марко одбија. Нешто касније, 1893. године путује у Београд и Војводину где је братски дочекан.

16
Пред смрт Марко Миљанов се вајкао да умире задовољан јер су Кучи ослобођени, али као Србин и несрећан, јер није доживео уједињење Црне Горе са Србијом. На самртничкој постељи је видео и прве штампане табакe својих дела.

17
Марко Миљанов је умро 2. фебруара 1901. године у Херцег-Новом. На величанственој сахрани у Црној Гори власти су забраниле да се држе припремљени говори, али та забрана није угасила славу храброг и мудрог војводе, једног од највећих синова Црне Горе, за кога се говорило да је вихор кога зрно неће.

СРЧАНИ МАЛИ АУТОМОБИЛ

ТОРДАЈКОВА СЕКРЕТАРИЦА КЕРОЛ СПРЕМНО ЈЕ ПРИХВАТИЛА ПРЕДЛОГ ДА ЈЕДНО ВЕЧЕ ИЗИЂЕ С ЏИМОМ...



... И ДОПУСТИЛА МУ ДА СЕДНЕ ЗА ВОЛАН ВЕЛИКИХ ТОРДАЈКОВИХ КОЛА ...



АХ! ОВО СУ ПРАВА КОЛА

АЛИ, ВИ И СА ХЕРБИЈЕМ ПОСТИЖЕТЕ УСПЕХЕ!

БЕЗ ВЕЛИКИХ КОЛА ЈА САМ САМО ПОЛА ЧОВЕКА!



И ДОК ЈЕ ЏИМ ВЕЧЕРАО С КЕРОЛ, ТОРДАЈК ЈЕ ОТИШАО ДО РАДИОНИЦЕ...



АЛИ, ЏИМ НИЈЕ ...

НИСАМ НИ ДОШАО ДА ЊЕГА ВИДИМ ВЕЋ ДА ИЗРАЗИМ ПОШТОВАЊЕ ОВИМ СРЧАНИМ МАЛИМ КОЛИМА!

НИКАКО НЕ МОГУ ДА СХВАТИМ КАКО ЈЕДНА ОВАКО МАЛА КОЛА МОГУ ДА РАЗВИЈУ ТОЛИКУ БРЗИНУ! ЗНАТЕ ЛИ ТО ВИ?



ЈЕСТЕ ЛИ ЗА КАФУ, ТОРДАЈК?

ХВАЛА! ВЕОМА РАДО!



ДОК ЈЕ НАИВНИ ТЕНЕ - СИ ПРИПРЕМАО КАФУ...



САД ЋУ ЈА ТЕБЕ...

ПОСЛЕ ПРВЕ КАФЕ ТОРДАЈК ЈЕ „ЗАЖЕЛЕО“ И ДРУГУ И ДОК ЈЕ ТЕНЕ СИ КУВАО, ЊЕГОВ ГОСТ ЈЕ ИЗРУЧИО ЈЕДНУ ШОЉУ У ХЕРБИЈЕВ РЕЗЕРВОАР...



ЕВО, ОДМАХ ЋЕ БИТИ ГОТОВА!

ХТЕЛИ БИСТЕ ДА ЗНАТЕ ТАЈНУ МАЛИХ КОЛА?

ПА...



СРЦЕ! ТАЈ АУТОМОБИЛ ИМА СРЦЕ!

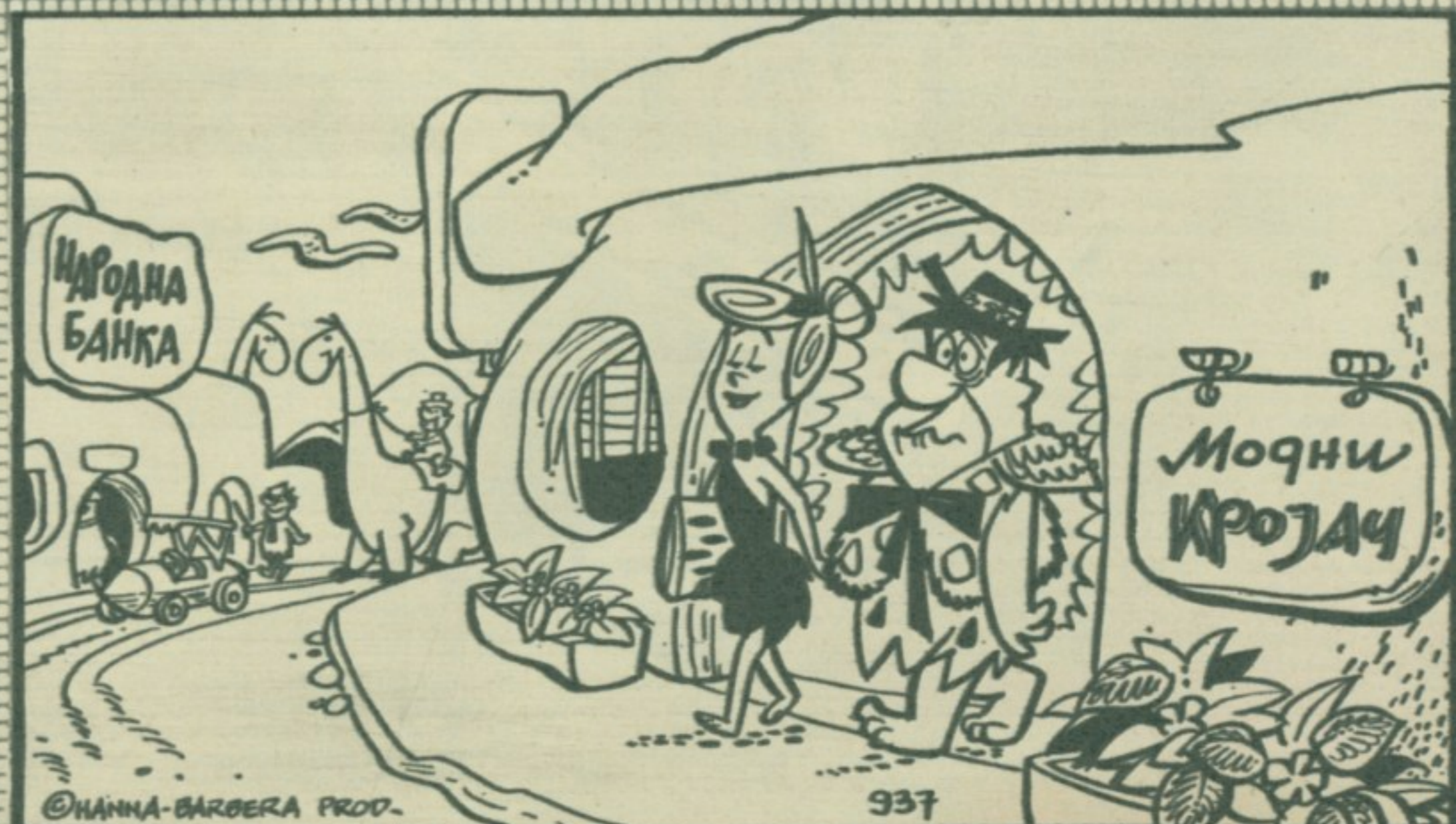
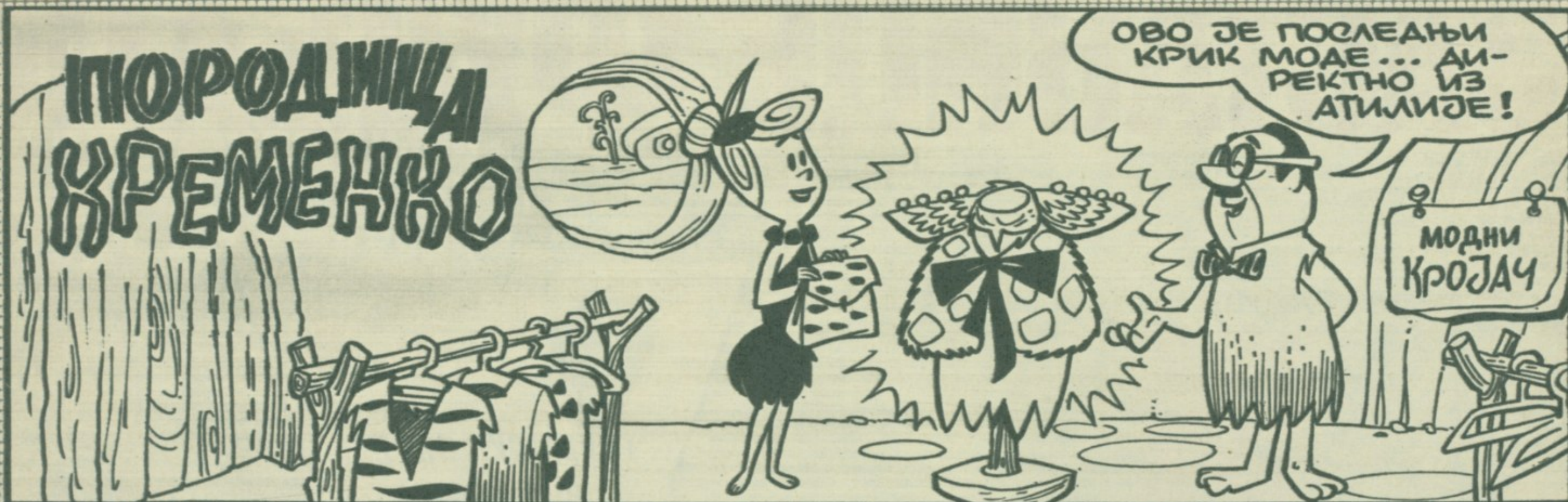


КАСНИЈЕ... ХЕРБИЈУ!

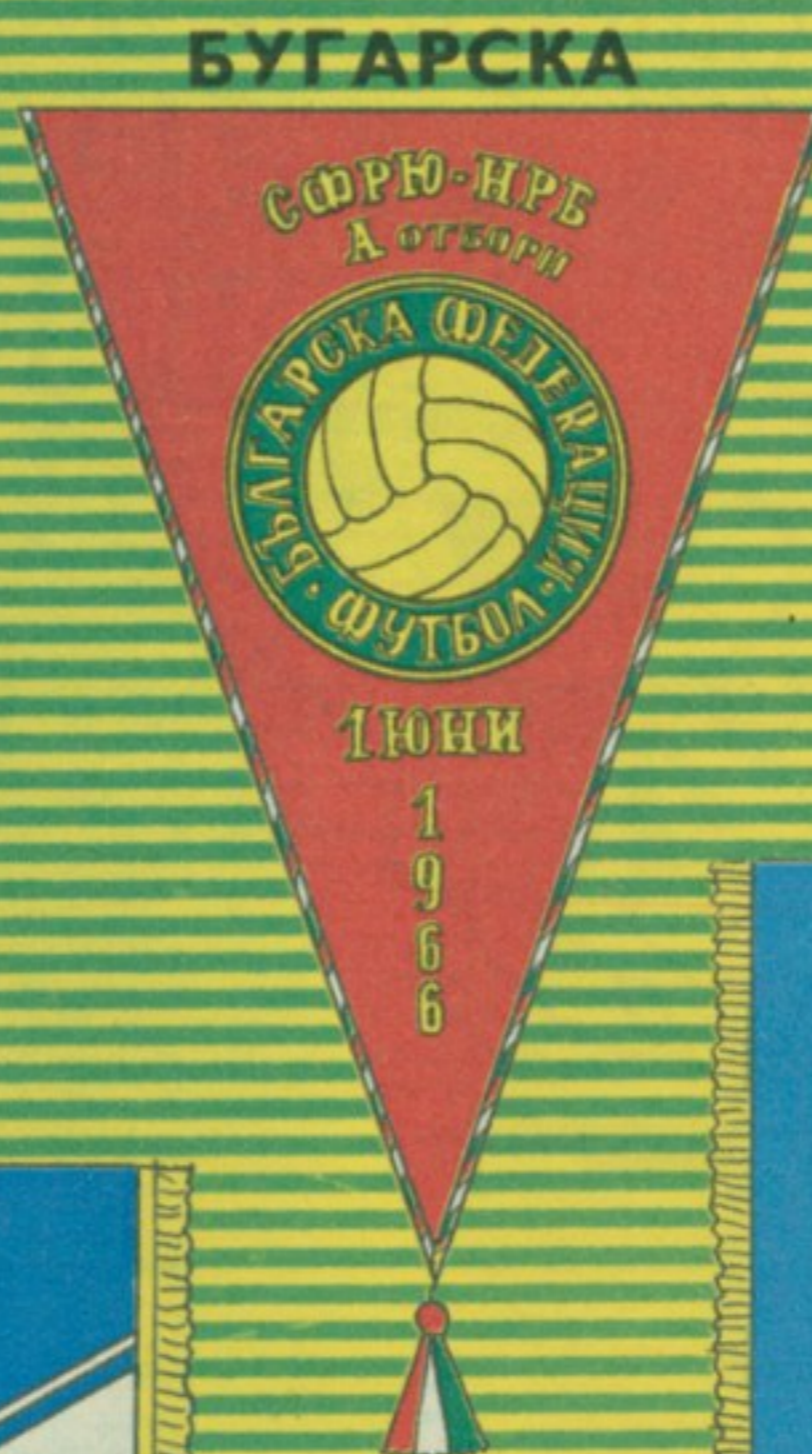
ДА! МОМ МАЛОМ СРЧАНОМ ПРОТИВНИКУ! ЗА ЊЕГОВУ ПОБЕДУ У СУТРАШЊОЈ ТРЦИ!



НАСТАВИЋЕ СЕ



ЗАСТАВИЦЕ ФУДБАЛС



Во
пост
међу
суср
вице
це д
кују
свој
бале
су с
фин
су
дру
скоп
Ево
вице
Фуд
сла

КИХ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА



Ећ неколико деценија
тоји обичај да се на
ународним фудбалским
метима размењају заста
е. Пре почетка утакми
војица капитена се ру
и размене заставице
их националних фуд
ских савеза. Заставице
обично израђене од нај
ије свиле, а на њима
руком извезени грб и
га обележја фудбал
спорта у тој земљи.
само неколико заста
из богате збирке
фудбалског савеза Југо
вије.

ШВЕДСКА



ЧССР



СССР



ФРАНЦУСКА



САВЕЗНА РЕПУБЛИКА НЕМАЧКА



ИТАЛИЈА



ШПАНИЈА



МАЂАРСКА



ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

УЦЕЊИВАЧ



УТЕ ВЕЧЕРИ ЦО МАТИН, ПОЗНАТИ УЦЕЊИВАЧ КОГА ПОЛИЦИЈА НИКАД НИЈЕ УСПЕЛА ДА УХВАТИ НА ДЕЛУ, ВРАЋАО СЕ КУЋИ, КАД...



ТАК!
ТАК!
ТАК!



ЈЕДАН ЧАС КАСНИЈЕ...

ХМ! УБИЦА ЈЕ ВЕРОВАТНО УПОТРЕБИО ПРИГУШИВАЧ! БЕЗ СУМЊЕ НЕКО ОД ЦООВИХ ЖРТАВА...



ВИДИТЕ, ШЕФЕ, ШТА САМ НАШАО У ЦООВОМ ЦЕПУ... ПРЕТЕКЕ ПИСМО!

СТРАХ ХУЛЛО!
ДОШАО ЈЕ КРАЈ И ТВОМ УЦЕЊИВАЊУ!
ЈЕДНА ТВОЈА ЖРТВА



ПИСМО ЈЕ ВЕРОВАТНО НАПИСАНО НЕПОЗНАТИ ЦООВ УБИЦА!



КАСНИЈЕ, ПОШТО СУ ОСУМЊИЧЕНИ ПРОНАЂЕНИ...

ЦО ЈЕ ЗАИСТА БИО ПРОПАЛИЦА, ИНСПЕКТОРЕ... АЛИ ЈА ГА НИСАМ УБИЛА!



А ВИ, ТИСЕРАНЕ?

ВИ МИ ВЕРУЈЕТЕ, ИНСПЕКТОРЕ?



ВРАТИЋЕМО СЕ МАЛО У ШКОЛУ! ИЗДИКТИРАЈУ ВАМ НЕШТО... САМО НЕ СМЕТЕ МЕДАТИ ЈЕДАН У ДРУГОГ!



ПОЧНИМО... СТАРА ХУЛЛО! ДОШАО ЈЕ КРАЈ И ТВОМ УЦЕЊИВАЊУ! ЈА БУ ТИ ПОКАЗАТИ ЈЕДНА ТВОЈА ЖРТВА...



ПОШТО ЈЕ ДИКТИРАЊЕ ЗАВРШЕНО...



ДИКТАТ ЖАНЕ БАЛ:
Стара Хуло! Дошао је крај и твојом уцењивању! Ја ћу ти показати једна твоја жртва!

ДИКТАТ ПОЛА ТИСЕРАНА:
Стара Хуло! Дошао је крај и твојом уцењивању! Ја ћу ти показати једна твоја жртва!

ДИКТАТ РАУЛА ВЕРНЕА:
Стара Хуло! Дошао је крај и твојом уцењивању! Ја ћу ти показати једна твоја жртва!

ДА ЛИ СТЕ ИЗ ОВОГА НЕШТО САЗНАЛИ, ИНСПЕКТОРЕ?



ЈЕСАМ! САЗНАО САМ ИМЕ КРИВЦА... ОН СЕ САМ ИЗДАО! ТО ЈЕ...

КО, ДРАГИ ЧИТАОЦИ, И ШТА ГА ЈЕ ОДАМО?

РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 31



● 23-годишња Ана Тапаркова бугарски спелеолог, потукла је женски светски рекорд у освајању најдубљих пећина који је донедавно држала



Францускиња Жаклин Бакле, и који је износио 903 метра. Ана се с групом својих колега спуштала три дана, и у две етапе стигла до дубине од 1122 метра.

● корњача може да пређе 300 метара за један час али само ако је терен раван и без препрека.



● амерички научници извршили су недавно веома прецизна мерења раздаљине Земља — Месец и дошли до цифре



од 363 153,44 километара. Израчунавања су обавили стручњаци калифорнијске опсерваторије Лик, помоћу ласера који је на Месецу оставила екипа Аполо 11.

● Виктор Цексон из Мичигена, у САД, опкладио се са својим шефом у 5 долара да ће успети да преплови језеро Мичиген у кади. Цексон је на каду прикључио мотор од



20 коњских снага и помоћу компаса прешао у свом необичном броду 120 километара за 15 часова. Сад му је само жао што сума у коју се кладио није била већа.

● ново налазиште гаса, највеће у Европи, чије се резерве процењују на хиљаде милијарди кубних метара, откривено је недавно у совјетском граду Оренбургу на Уралу.

ЗАБОРАВНИ БАШТОВАН

Чика Пера тек што се запослио у стакленој башти. Дужност му је да се брине о ретким биљкама. Али, већ првог дана он је заборавио да полије једну биљку која је „жалосно“ погнула главу. Журећи да исправи ту грешку, направио је другу: замрсио је гумена црева за поливање водом. Помозите чика Пери да пронађе право.

ОДГОВОР: Црево број 5.





ЦЕС ЦЕМС

У народном предању Цес Цемс је човек принуђен да пљачка банке и возове, али увек на страни понижених и сиромашних, њихов највећи и највернији заштитник. Кад је 1883. Цемса, мучки убио плаћени убица, неки Били Гечет, за кога се зна само да је био Црнац, испевао је у затвору баладу о Цесу Цемсу која је убрзо постала омиљена у читавој Америци. Први стих гласи:

„Цес Цемс је био делија
и побрио је много људи.
Напао је воз у Глендалу.
Отимао је од богатих и
даривао сиромаше.
Имао је добро срце, бистар
ум и одлучну руку“.

НА ПОБЕЂЕНОМ ЈУГУ

Цес Цемс родио се 5. септембра 1847. године у Клеј Каунтију у држави Мисури као други син свештеника Роберта Цемса. Кад је имао две године, у Калифорнији је пронађено злато. „Златна грозница“ није мимоишла ни свештеника Роберта Цемса, оставио је жену и синове Френка и Цеса и похитио на златоносна поља. Три недеље касније јавили су им да је умро.

Цесова мајка се преудала за лекара Семјуела који се као рођени отац бринуо за два дечака. Из овог брака родила се девојчица Сузи.

Кад је отпочела борба између присталица ропства и њихових противника, грађански рат Севера и Југа 1861, браћа Цемс, која су управо стасала за јахаче, придружила су се јужњачким герилцима чувеног Вилијама Квантрила.

После пет година најзад је дошао крај рата. Јужњачке трупе под командом генерала Роберта Лија предале су се у Апоматоксу северњачкој војсци генерала Улиса Гранта. Држава Мисури је одмах по завршетку рата усвојила закон по коме ниједан присталица Југа не може да се бави никаквим јавним послом, па чак ни трговином. Исти закон је објавио да се бришу све кривице које су за време рата починили северњачки војници. Управо то је натерало многе становнике Мисурија да се одметну од закона и у очима својих сународника постану народни јунаци.

Ни Цес Цемс није могао да се снађе после рата. Северњаци га нису остављали на миру: нису му опраштали што је против њих ратовао у герилским јединицама, које су они прогласили бан-

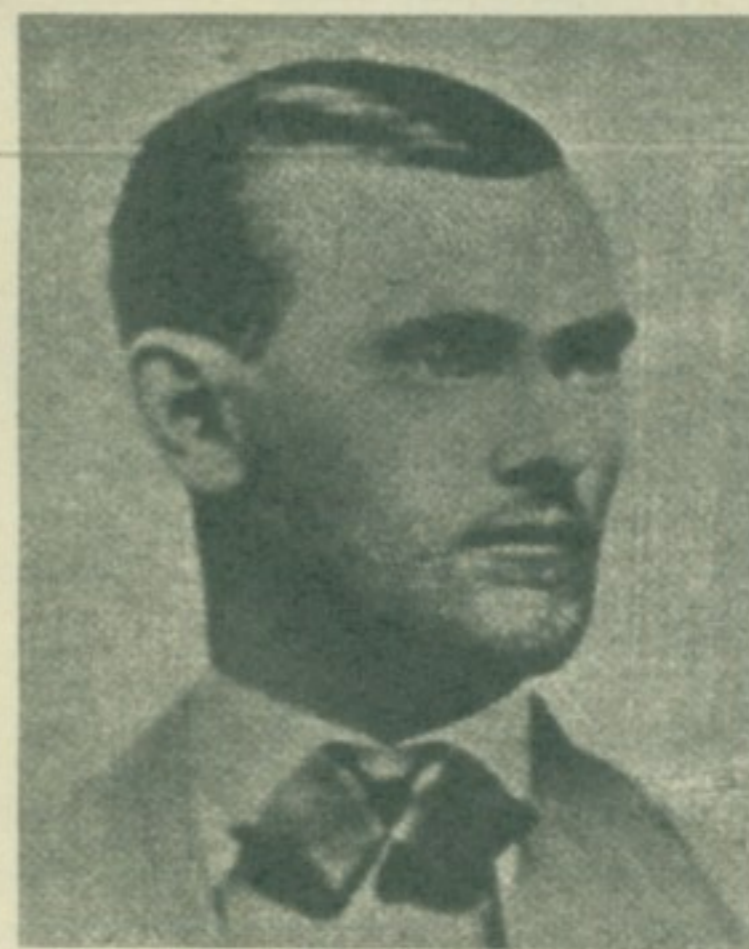
дитским. Једног фебруарског дана 1867. патрола од шест северњачких војника дошла је да ухапси Цеса. Младић је потеглао револвер, убио два војника, дочепао се коња и нестало. Северњачке власти успеле су да сазнају да је виђен у Калифорнији у Пасо Роблесу, где је живео његов брат Френк. Међутим, кад је потера стигла у Пасо Роблес, од браће Цемс није било ни трага ни гласа: као да су пропали у земљу.

ОПТУЖЕНИ БЕЗ ДОКАЗА

Неколико месеци касније група маскираних разбојника опљачкала је Трговачку банку у Либертију и однела 75.000 долара. Северњаци су одмах посумњали у браћу Цемс.

Ускоро је била нападнута и Сутерн банка у Раселвилу. Директор банке Нимрод Лонг оптужио је Цеса Цемса, тврдећи да је он главом предводио бандите и да је опалио на њега два метка из револвера. Бандити су овог пута опљачкали 14.000 долара.

Затим је дошао ред на банку у Галатину у држави Мисури. У по бела дана у банку је упала дружина од



ЈЕДНА ОД РЕТКИХ ФОТОГРАФИЈА ЦЕСА ЦЕМСА

пет пљачкаша. Благајник, бивши северњачки капетан Шитс, срушио се под хицима из револвера.

Капетан Шитс се за време грађанског рата много пута сукобљавао са јужњачким герилцима Вилијама Квантрила, којима је био три у оку. Пошто су браћа Цемс била Квантрилови борци, на њих је пала сумња да су Шитса убили из освете.

У оно време у Мисурију се живело врло тежко јер су северњачке банке високим интересима и разним мрачним пословима искоришћа-

вале осиромашеле плантажере и фармере Југа, и зато нико није сматрао да је пљачка банке неки нарочити преступ. Али хладнокрвно убиство благајника било је у очима Јужњака нешто сасвим друго.

Браћа Цемс никако нису хтели да изгубе свој углед међу земљацима с Југа, па су чувши да су оптужени за убиство благајника Шитса написали писмо гувернеру Мисурија, тврдећи да су невини и нудећи да се јавно, пред непристрасним судом бране. Гувернер им је поверовао.

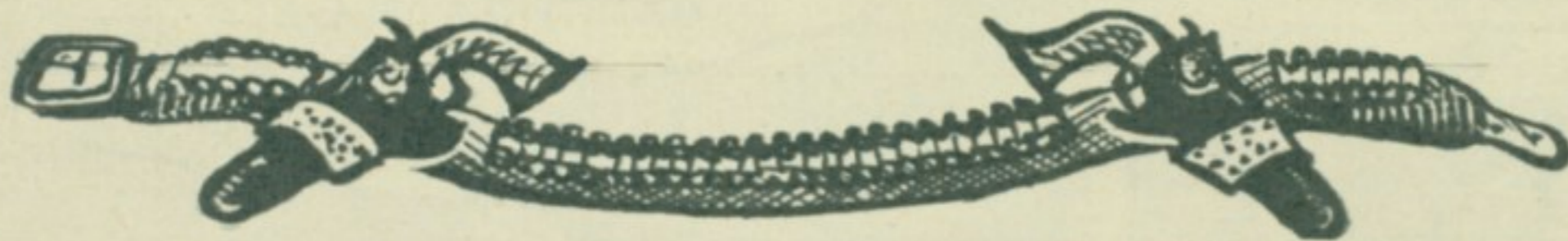
Никад се није доказало да су пљачке које смо поменули биле дело браће Цемс. Тек од 1872. постоје докази да су Цес и Френк Цемс предводили разбојничку банду која је пљачкала железнице и банке.

ПИНКЕРТОН ПРОТИВ БРАЋЕ ЦЕМС

Априла 1872. пет непознатих јахача ушло је с разних страна у Колумбију. Као случајно срели су се пред банком. Тројица су сјახала и ушла у банку. Чим су они нестали иза банчаних врата, она друга двојица нагнала су коње у трк низ главну улицу и уз индијанске рат-



САМО ЈЕ ЈЕДАН АМЕРИЧКИ БАНДИТ, ЦЕС ЦЕМС, ПОСТАО ЗА НАШУ ЗЕМЉУ ОНО ШТО ЈЕ ЗА ЕНГЛЕСКУ РОБИН ХУД — ЗАБЕЛЕЖИО ЈЕ АМЕРИЧКИ ПИСАЦ КАРЛ САНДБЕРГ



не повике почели насумце да пуцају из револвера, терајући грађане да се повуку у куће.

У банци су за једним столом седела три службеника кад се пред њима појавио човек у коме су препознали Цеса Цемса.

— Господо! Ово је пљачка! — рекао је мирно Цес уперивши у њих револвер. — Ако не желите смрт, немичите се!

Благајник Мартин није послушао савет. Покушао је да из фиоке извуче „колт“. Један метак просвирао му је лобању.

Цес и његова банда однели су из банке 15 хиљада долара. Све потере су се вратиле необављена посла.

Од тог времена Цес и Френк су почели да нападају возове и да их пљачкају. Ускоро више ниједна композиција није била сигурна. Железничка компанија из Сент Луиса расписала је за Цесову главу уцену од 500 долара. Пљачке су се и даље ређале. Уцена је бивала све већа. Најзад је неколико железничких друштава заједнички ангажовало већ чувену детективску агенцију Алана Пинкертонa. Детектив је послао свог најбољег агента Вичера да трага за браћом Цемс. Неколико дана касније несрећног

детектива пронашли су мртвог са два метка у телу. Пинкертон се зарекао да ће осветити свог најбољег сарадника.

Једне јануарске ноћи Пинкертонови агенти опколили су кућу др Семјуела јер су од једног потказивача сазнали да се у њој налазе браћа Цемс. Агенти нису имали храбрости да се упусте у отворен окршај са двојицом десперадоса. Пришуњали су се кући и кроз прозор убацили бомбу увијену у крпе натопљене бензином. Бомба је експлодирала, убила Цесову сестру, а његовој мајци откинула руку.

Два брата су се у часу експлозије налазила скривена у поткровљу. Успеди су да искоче кроз један узани прозор и утекну под окриљем ноћи.

Неколико дана касније нађен је мртав сусед др Семјуела, неки Дени Ескју, који је Пинкертоновим агентима открио скровиште браће Цемс. Нико га у Мисурију није жалио.

ИЗДАЈНИЧКИ МЕТАК БИВШЕГ ПРИЈАТЕЉА

У току следећих година банда браће Цемс наставила је да пљачка банку за

банком, да напада један воз за другим. Али времена су се мењала, а и схватања људи. Грађански рат је постепено падао у заборав. Америка је доживљавала индустријски развој. И Северња-

ци и Јужњаци све су чвршће осећали да припадају једној држави. У окршајима приликом пљачкашких подвига изгинули су неки чланови банде, неки су се одрекли разбојничког живота. Цес и његов брат остали су усамљени, али су и даље наставили свој приватни рат против Севера. Чинило се да јашу под срећном звездом и да их никад ниједна потера неће ухватити.

У то је веровао и шериф Тимберлејн који је себи за животни циљ поставио ликвидацију Цеса и Френка. Кад није могао снагом и вештином, одлучио се за лукавство. Најмио је браћу Чарлија и Боба Форда да за новац убију најчувенијег бандита Америке.

Чарли и Боб били су некада чланови Цесове банде. Кад су се појавили у Сент Цозефу, где се под лажним именом крио Цес, није им било тешко да ступе у везу с бившим пријатељем. Цес их је пријатељски дочекао. Неколико дана Боб и Чарли су се као договарали са Цесом о једном великом нападу на железницу, у ствари вребали су прилику да га убију.

Пирлика им се пружила 3. априла 1883 године. У једном тренутку, кад му је неоружани Цес окренуо леђа, Боб Форд је опалио два метка у њега.

СМРТ ПЛАЋЕНОГ УБИЦЕ

Мучко убиство Цеса Цемса озлоједило је све Јужњаке, а и Запађњаци су га осуђивали. Шерифа Тимберлејна околина је до смрти презирала.

Погреб Цеса Цемса претворио се у праву смотру некадашњих јужњачких герилаца који су одали последњу пошту славном бандиту.

После Цесове погибије „Денвер пост“ је објавио интервју са Диком Хендер-



тоном, чувеним „Ујка Диком“, који је добро познавао Цеса Цемса, а није био Јужњак.

„Кад је једном напао воз код Блу Кејта, нека стара жена у црнини предала је Цесу 70 долара, а затим је бризнула у плач“ — причао је Дик новинарима.

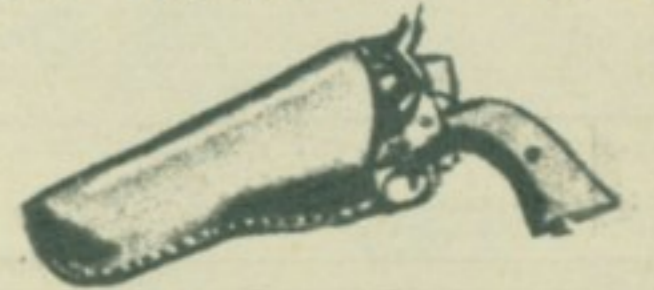
— Ово је све што имам — јецала је она. — Ковчег са мојим мртвим мужем налази се у теретном вагону.

Кад је то чуо, Цес јој је вратио новац и дао јој још две новчанице од по 100 долара. Једном сам у Либертију видео како је скинуо блузу и дао је неком старом сиромашу који је дрхтао од зиме.“

И други листови писали су тако о најславнијем бандиту Америке.

Убица Боб Форд није уживао плодове своје издаје. Плашећи се освете скитао је из једне савезне државе у другу, спреман да на прву изазовну реч потегне револвер. Године 1892. споречкао се са неким незнацем, не слутећи да је то Ед Кели, човек чија је жена била сестра једног од највернијих Цесових другова. Ед Кели, који је по свој прилици свесно изазвао препирку, испалио је у груди Боба Форда без имало оклевања два метка из своје двоцевке.

Цесов брат Френк је после братовљеве смрти био изведен пред суд у Мисурију и ослобођен. Живео је поштован од суграђана све до 1915. године. А. Р.



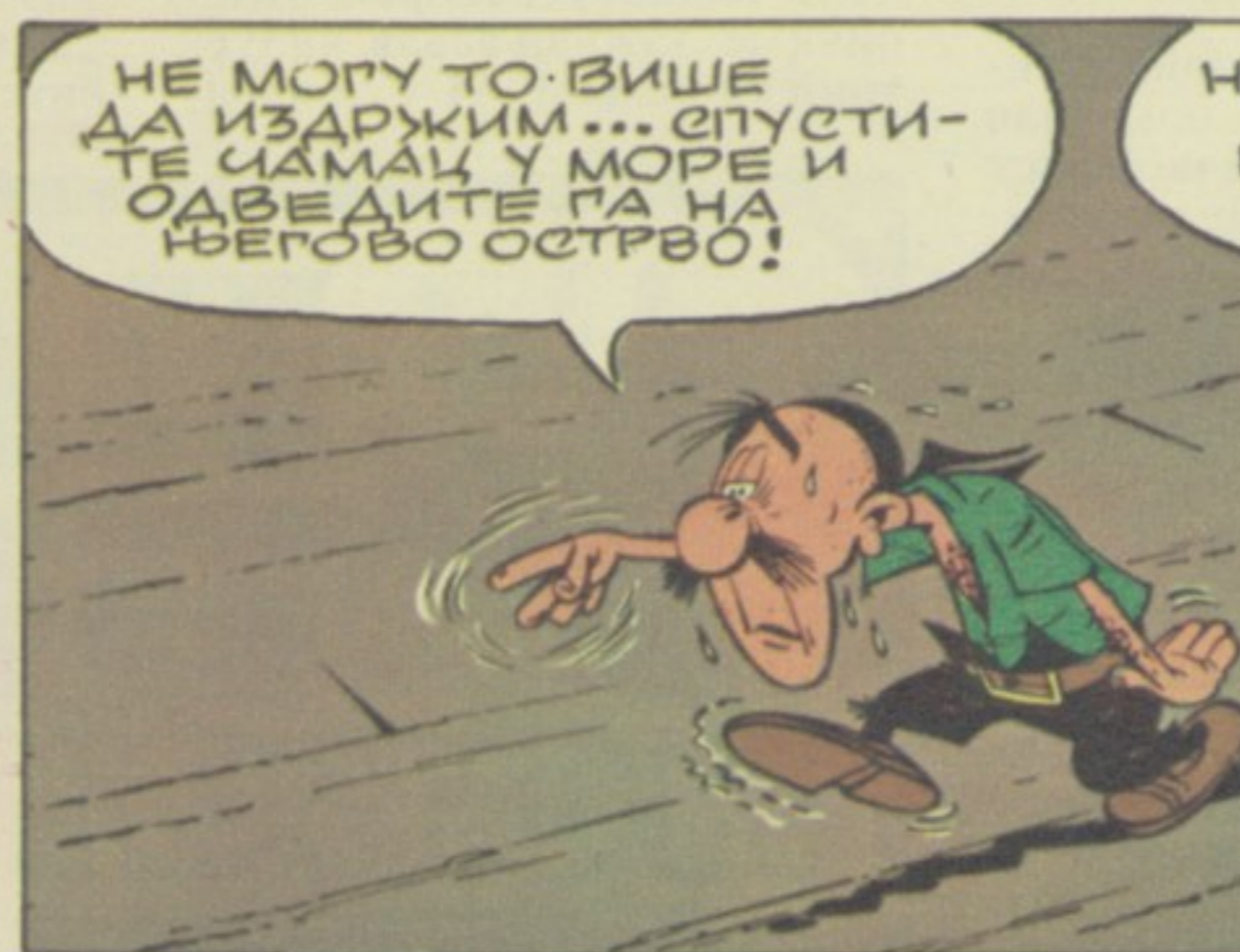
У ИДУЖЕМ БРОЈУ

НОВОГОДИШЊИ КАЛЕНДАР

А УСКОРО СУПЕР ЗАБАВНИК!




ЦРНЕ ЗАСТАВЕ



ГРИНВЕЈЕВ ПРИВАТНИ РАТ

Сањиви турски стражари протрљали су очи, жмирули према бљештавом сунцу и одједном се укрутили у ставу мирно: стазом према тешкој капији арсенала приближавала се носиљка коју су теглили ознојени сељаци, а на њој је седео немачки виши официр. Иза носиљке се протезала поворка људи повијених под теретом пртљага. Кад је носиљка спуштена на земљу, Немац је сишао и исправно се у свој својој висини, погледавши Турке са презривим изразом на лицу. Турци су имали мало прилика да срећу своје немачке савезнике, али су по начину на који их је официр погледао знали да се нису могли ни упоредити са војницима немачке армије.

Инспекција

Командант арсенала брзо је дојурио жељан да остави добар утисак, ниско се поклониле и пожелеле добродошлицу немачком официру. Посетилац је оштро лупнуо петама и рекао:

— Ја сам инспектор магацина са муницијом. Дошао сам да проверим водите ли довољно рачуна о муницији којом вас је моја влада снабдела.

Командант се опет поклатио:

— Добро дошли, ваша екселенцијо! Надам се да ће ваша екселенција бити задовољна редом у магацини-

ма и да ће поднети повољан извештај...

— То ћемо тек видети — рече посетилац суво. — Сад ме одведите у ваше најбоље просторије. Пут је био заморан и желим да се одморим пре него што почнем с радом.

Командант је задовољно одахнуо. Имаће времена да се постара да све буде доведено у ред пре него што инспектор почне са разгледањем. И тако су турски војници, док је „његова екселенција“ читаво поподне дремала, радили као никад раније како страшни посетилац не би пронашао нешто неисправно или неуредно.

Исте ноћи командант и официри приредили су забаву надајући се да ће она задовољити и омекшати крутог немачког официра. Он је у почетку деловао сасвим уздржано и изгледао је као да с презиром прима њихове покушаје да се спријатеље. Али кад су попили прилично вина, Немац рече:

— Ми се у немачкој армији поносимо тиме што можемо много да попијемо. Чуо сам да вама Турцима вино брзо удари у главу!

Турски официри пожурисе да му докажу како то није истина и здравница за здравцом поче да се диже... Кајзеру, победи над омраженим Енглезима, султану, славној турској армији, славној немачкој армији и тако даље... Немац је на њиховом језику почео да прича

вицове који су изазвали бурну смеха. Док су се после забаве тетурали у своје просторије, турски официри су задовољно закључили да Немац у ствари и није баш тако лош момак!

Сасијанак у Багдаду

Ујутру су Турци видели немачког официра као и јуче, уредног и уштирканог. Изгледало је да ноћашња пијанка није утицала на њега. Немац је са извесним задовољством посматрао њихову бледу, испијена лица и закрвављене очи с великим подочњацима.

— Господо — рекао је — не изгледате добро јутрос, па ћу зато сам разгледати магацине и уређаје.

Док су се турски официри враћали у своје просторије, њихов гост ишао је од бункера до бункера, од складишта до складишта, разгледао сандуке са експлозивом, редове блиставих граната и стално нешто бележио. С времена на време одлазио је у просторију која му је била додељена и у којој је био смештен његов пртљаг...

После двочасовне инспекције, Немац је отишао команданту арсенала.

— Мило ми је што могу да вас обавестим, да је ваш арсенал у одличном стању — саопштио је брижном ко-

ДОК СУ СЕ ТУРСКИ ОФИЦИРИ ОДМАРАЛИ, ЊИХОВ ГОСТ ЈЕ РАЗГЛЕДАО САНДУКЕ СА ЕКСПЛОЗИВОМ И СТАЛНО НЕШТО БЕЛЕЖИО

манданту. — Мој извештај главном штабу биће веома повољан. Молим вас примите моја честитања. Сад морам да кренем јер имам један важан састанак у Багдаду.

Одахнувши с олакшањем, командант се с поштовањем поклонило.

Кад је његова носиљка била далеко од логора, „Немац“ је платио носачима, отпустио их и сам отишао на обалу реке Тигар, до места на коме је био привезан један чамац. Седећи у чапцу, „Немац“ је скинуо униформу и обукао изношену и прљаву путну одећу сиромашног Арапина.

Изненада му је до ушију допро звук далеке експлозије и на лицу је осетио јак ваздушни удар. Видео је како из правца турског арсенала куља у врели ваздух стуб густог, црног дима. Земља је подрхтавала од застопних експлозија. Бункер за бункером, складиште за складиштем експлодирани су од темпираних бомби које је у њих поставио човек који је тврдио да је немачки инспектор за магацине муниције!

Човек је ускоро са победничким осмехом на лицу кренуо чамцем низ матицу реке Тигар. Волтер Гринвеј, незванични енглески тајни агент, задао је непријатељима Енглеске свој најтежи ударац.

Заљубљени шпјијун

Волтер Гринвеј родио се у Саутенду, у Енглеској. Стекао је добро образовање, али га је дивља црта његовог карактера навела да изврши једну пљачку. Био је ухваћен и пуштен кад је дао обећање да ће се отиснути на море, што је и учинио 1907. године.

Неколико месеци касније пловно је за Аден где се заљубио у једну лепу арапску девојку. Напустио је лађу, прерушио се у Арапина и добио посао у аденској луци. Напорно је радио за малу надницу, али успео је да научи арапски и упозна начин живота Арапа.

Сазнао је да је девојчин отац богат трговац Шенк Ибрахим. Успео је да се упозна са девојком која се звала Иза и да јој изрази своја осећања као и да јој саопшти да је у ствари Енглец. Иза му је са жаљењем рекла да јој отац никад неће дозволити да се уда за хришћанина. Онда се умешао срећан случај: Гринвеј је имао прилику да спасе живот Шеику Ибрахиму. У знак захвалности, Шенк је дао пристанак да се Иза уда за Гринвеја и допустио им да се настане на једној његовој плантажи урми.

Следеће године протекле су у миру и срећи за младе супружнике. Суседи нису ни сумњали да је Гринвеј у ствари Енглец. Али, Гринвеј није заборавио своје порекло и кад је избио први светски рат, одлучио је да помогне својим земљацима који су се борили против Турака у Месопотамији. Прерушен у турског просјака, Гринвеј је често шпијунирао покрете турских трупа, а затим путовао кроз пустињу да би извештавао патроле савезника.

Конечно су га ухватили и мучили 1916. године, али је успео да побегне и врати се кући. Међутим, Турци су му кућу спалили до темеља. Срећом, жена и деца су на време побегли. Гринвеј је чврсто одлучио да се освети Турцима.

Дизање у ваздух складишта са муницијом било је само један од многих успеха које је Гринвеј постигао у свом личном рату против Турака.



СКЛАДИШТУ МУНИЦИЈЕ ПРИБЛИЖАВАО СЕ ВИШИ НЕМАЧКИ ОФИЦИР НА НОСИЉЦИ.



ХАЗАРД
ЈЕ
КРЕНУО
НА
САСТАНАК
С ХА-
БИБОМ...

КАФАНА „СФИНГА“...
МОЖДА ЋЕ СЕ ОВДЕ
РЕШИТИ ТАЈНА
СТАРКОВЕ ОТМИЦЕ...
А МОЖДА ЋЕ СФИНГА
САЧУВАТИ ТАЈНУ!



ДА ЛИ ЈЕ
ОВО ЧОВЕК
КОГА ЧЕКАМ...
ИЛИ ОПЕТ
НЕКИ УБИЦА?



ЦОНИ ЈЕ ПО ОПИСУ ПРЕ-
ПОЗНАО ХАБИБА...

ДОБРО... А ШТА
ЗНАТЕ О ОТМИ-
ЦИ СТАРКА?

ДОВОЉНО
ДА БИ МИ
ЖИВОТ
БИО У ОПАСНО-
СТИ! ОДНЕСЕН
ЈЕ НА ЈАХТУ НИ-
КОА КРОНОСА!



КРОНОСА?
ТОГ БОГАТАША!
АЛИ, ЗАШТО
БИ ОН...?

ТО ЈА НЕ ЗНАМ!
ВИДЕО САМ
КАД ЈЕ ЈАХТА
КРЕНУЛА УЗ
НИЛ ПРЕМА...



ПРИГУШЕН ПУЦАЊ... И ХА-
БИБ СЕ СРУШИО...

?!
ПРЕМА
ЧЕМУ?

...А... АСУ-
АНСКОЈ
БРАНИ!
ААХ...



МОРА ДА ЈЕ У ПИ-
ТАЊУ КРУПНА СТВАР
КАД КРОНОС НЕ ПРЕ-
ЗА ОД УБИСТВА!
САМО... ШТА?



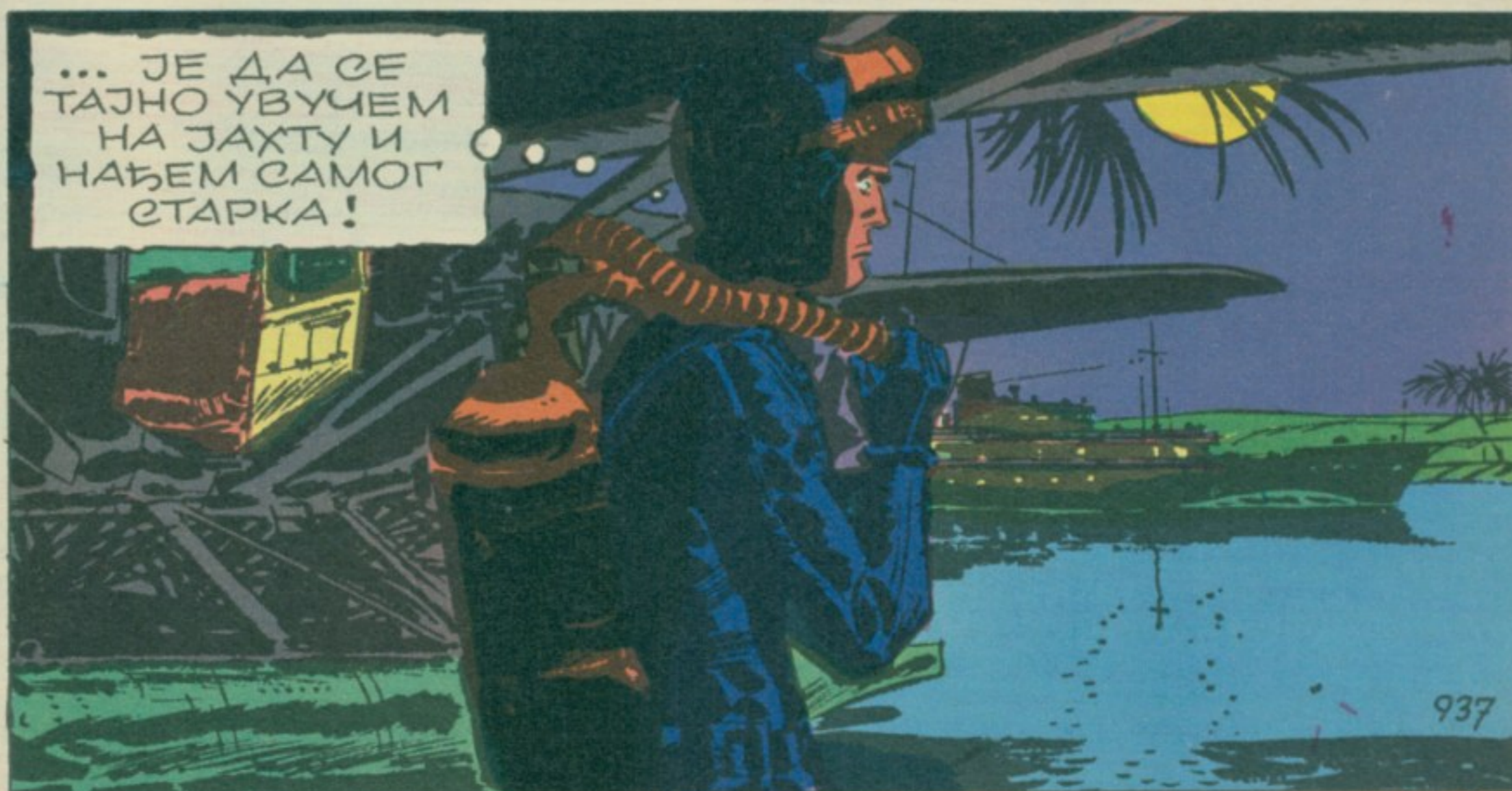
ИЗМАКАВШИ УБИЦИ, ЦОНИ ЈЕ
УЗЛЕТЕО И МАЛО КАСНИЈЕ...

МОРА ДА ЈЕ
ОВО ЊЕГОВА
ЈАХТА!



НАЈЗД СЕ ХАЗАРД СПУСТИО У
ЈЕДНУ МАЛУ, ЗАКЛОЊЕНУ УВАЛУ...

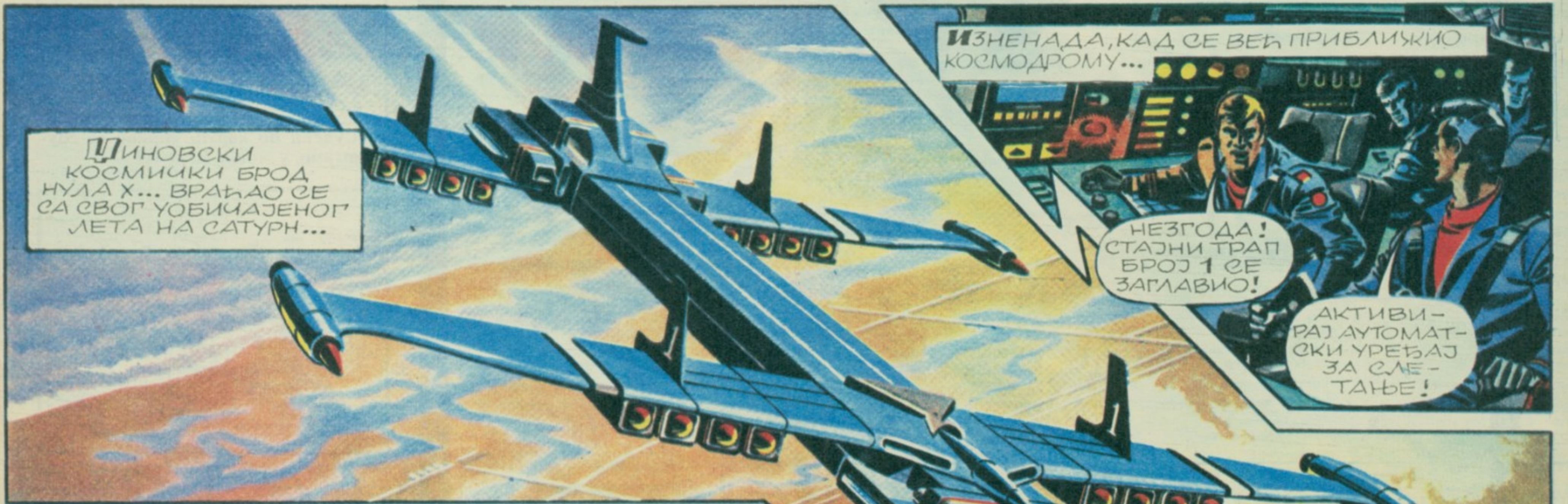
ЈЕДИНИ НА-
ЧИН ДА
РЕШИМ МИ-
СТЕРИЈУ...



... ЈЕ ДА СЕ
ТАЈНО УВУЧЕМ
НА ЈАХТУ И
НАЂЕМ САМОГ
СТАРКА!

НУЛА X

РОБОТ-ПИЛОТ

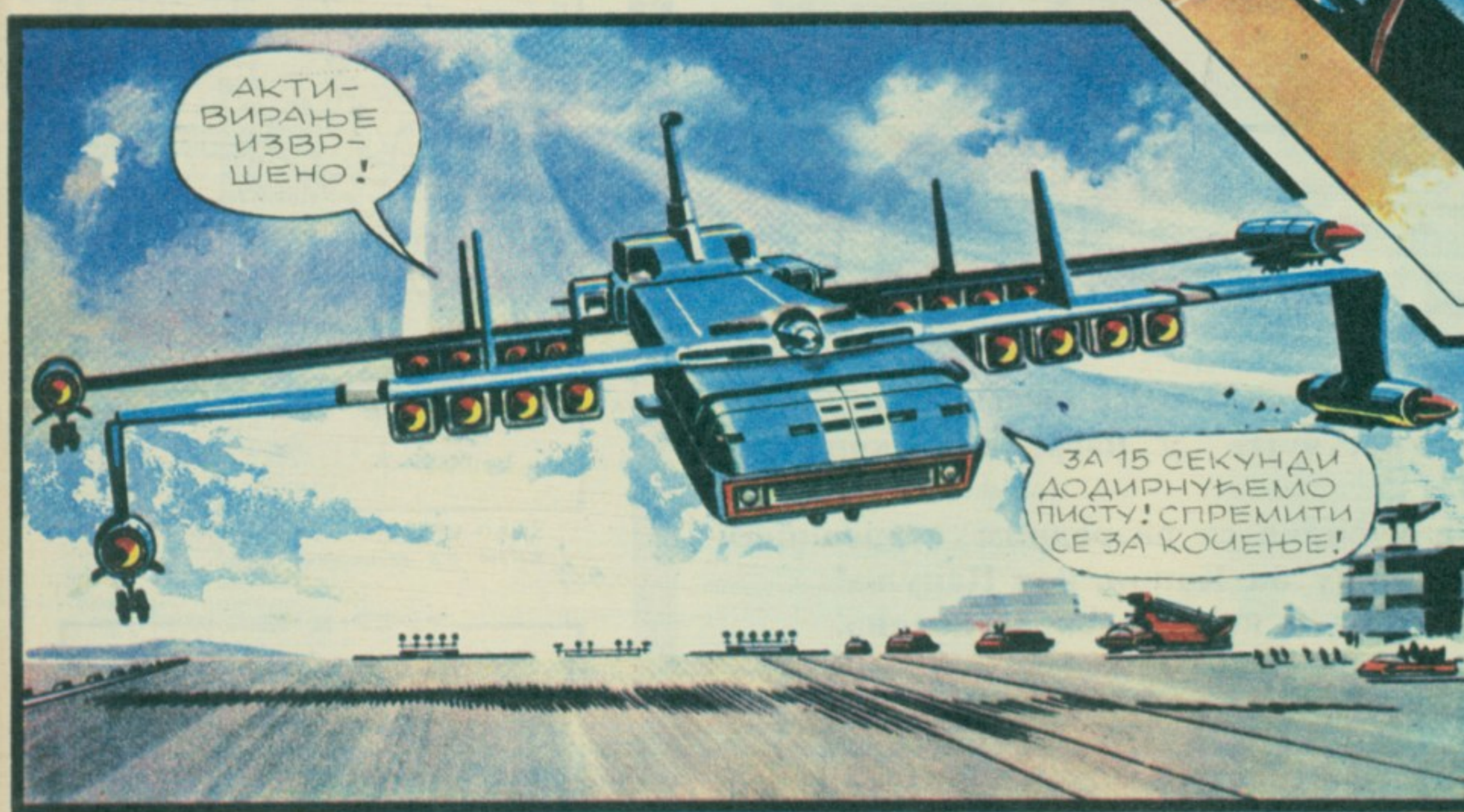


ЛИНОВСКИ КОСМИЧКИ БРОД НУЛА X... ВРАЋАО СЕ СА СВОГ УОБИЧАЈЕНОГ ЛЕТА НА САТУРН...

ИЗНЕНАДА, КАД СЕ ВЕЋ ПРИБЛИЖИО КОСМОДРОМУ...

НЕЗГОДА! СТАЈНИ ТРАП БРОЈ 1 СЕ ЗАГЛАВИО!

АКТИВИРАЈ АУТОМАТСКИ УРЕЂАЈ ЗА СЛЕТАЊЕ!



АКТИВИРАЊЕ ИЗВРШЕНО!

ЗА 15 СЕКУНДИ ДОДИРЊЕМО ПИСТУ! СПРЕМИТИ СЕ ЗА КОЧЕЊЕ!

САВРШЕНО АТЕРИРАЊЕ...



САВ САМ СЕ ОЗНОЈИО, ПОЛЕ!

СЛОЖАН ТИМСКИ РАД И ТРЕЊИЊИ ИЗВУЊИ БЕ НАС ИЗ СВАКЕ НЕЗГОДЕ, ПРЕГ! А САД ДА ПОДНЕСЕМО РАПОРТ!



У КОНТРОЛНОМ ТОРЊУ КОСМОДРОМА...

ПОСМАТРАО САМ ВАШЕ СЛЕТАЊЕ! СИЛА СТЕ, МОМЦИ!

ХВАЛА, ПУКОВНИКЕ! МАЊЕ ЈЕ СТРАШНО НО ШТО ЈЕ ИЗГЛЕДАЛО!



МОЖДА И НИЈЕ! ЖЕЛЕО БИХ ДА УПОЗНАТЕ РЕЈЛА ГАРИСОНА, СТРУИЊАКА ЗА АУТОМАТИЗАЦИЈУ!

ТАЧНО, КАПЕТАНЕ! САД РАДИМ НА РАЧУНАРУ ЗА КОНТРОЛУ АУТОМАТСКОГ ЛЕТА ЗА НУЛА X!



ЕВО ГА! ЗАХВАЉУЈУЋИ ОВОЈ КУТИЈИ ВАШ БРОД ЋЕ МОЋИ ДА ЛЕТИ САМО С ЈЕДНИМ ЧЛАНОМ ПОСАДЕ!

С ЈЕДНИМ ЧОВЕКОМ? НЕМОГУЋЕ!

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: САМ У БРОДУ!

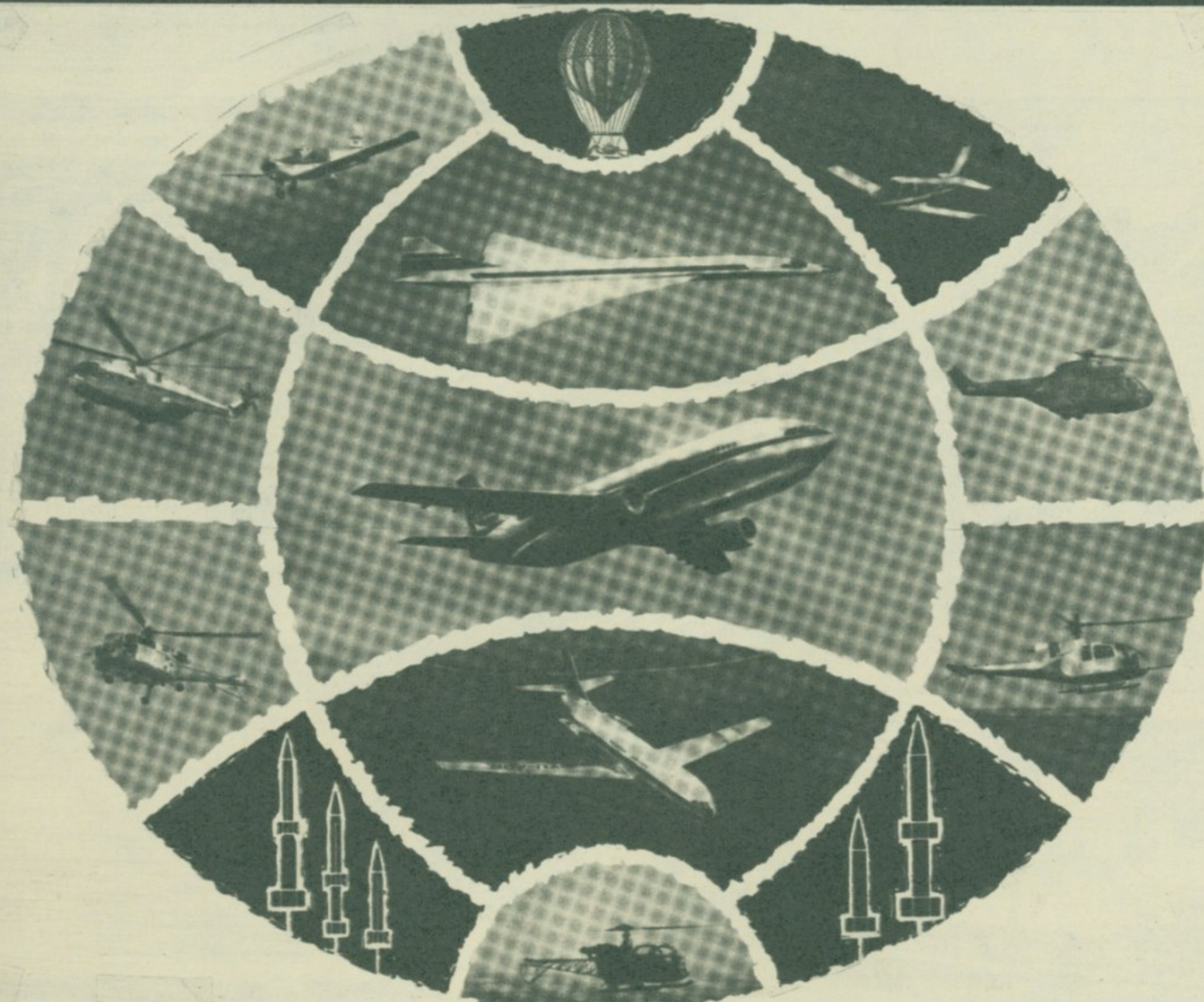
КРИЛА

— лист за ваздухопловство, космонаутику и научну фантастику.

Сваког уторка код продаваца новина нови број КРИЛА.

Балони, авиони, хеликоптери, једрилице, космички бродови — а у њима људи и њихови доживљаји — то су занимљиви и поучни садржаји у листу КРИЛА.

Роман у наставцима, фељтон, легенде и песме о висинама и крилима, стрип, карикатура — сваког уторка у листу КРИЛА.



Хоћете ли да путујете на Хаваје, у Мексико на Светско првенство у фудбалу, у Токио на Светску изложбу? — Учествујте у наградном конкурс КРИЛА! Летећете модерним авионима!

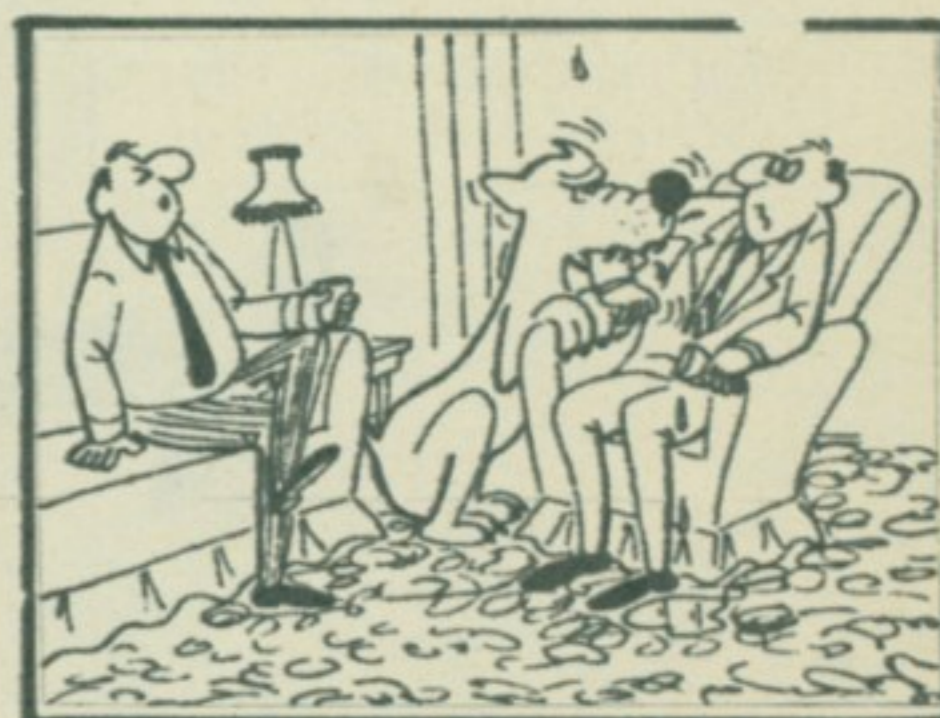
Колективне награде: два цела одељења ученика са разредним старешином летеће авионима на седмодневну екскурзију на Капри, код Напуља!

Лист КРИЛА излази сваког уторка. Добија се код продаваца новина.

Цена 1 динар.



— Судећи по карти, управо се спуштамо у доњи Египат!



— То је његова омиљена фотеља!



— Тако следећи пут нећеш заборавити да поведеш пса!



ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

ПТИЦА СЕ ПОУЗДА
САМО У СВОЈА
КРИЛА

(Пословица афричког народа
Свахили)



УРА!

БЛАГО ЈЕ НАЂЕНО!!!

ИЗВУЧЕНА ЈЕ 181 НАГРАДА БУБ-е

НАСТАВАК ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

11. АНТОН ПАЈНИЋ, М. Бутковића 2/П
Ријека, 12. ДРАГАН МАНОЈЛОВИЋ, Ки
дричева 12/А, Костолац, 13. ДАРКО ПО
ЧАНИЋ, Загребачка 39, Сарајево, 14
ДЕЈАН ПЕТРОВИЋ, Насеље Сретен Ду
дић 28/3, Ваљevo, 15. БОРИСЛАВ МАН
ДИЋ, Истарска 5, Вела Црква — Банат
16. НЕНАД ЈАНОШЕВ, М. Пијаде сол
2/21, Трстеник, 17. МАЈА ДАМЈАНО
ВИЋ, Трг Ослобођења 31, Бачка Топола
18. ВОЈКАН ЈОВИЧИЋ, Вучка Мили
ћевина 17, Гроцка, 19. ЗРИНКО УЛИЧ
НИ, Месићева 40, Славонски Брод, 20
МИЛАН ВЛАЖИЋ, Бирчанинова 28/А
Крушевац, 21. КОСТА СТОЈАДИНО
ВИЋ, Змај Јовина 85, Вршац, 22. ЈОВАН
ШУНКОВ, Ул. 502 бр. 13, Скопље, 23.
ДРАГОМИР ПЕТРОВ, М. Тита 5, стан
7, Бачка Паланка, 24. НЕНАД ПАНТЕ
ЛИЋ, Осн. школа „Моша Пијаде“, Ста-

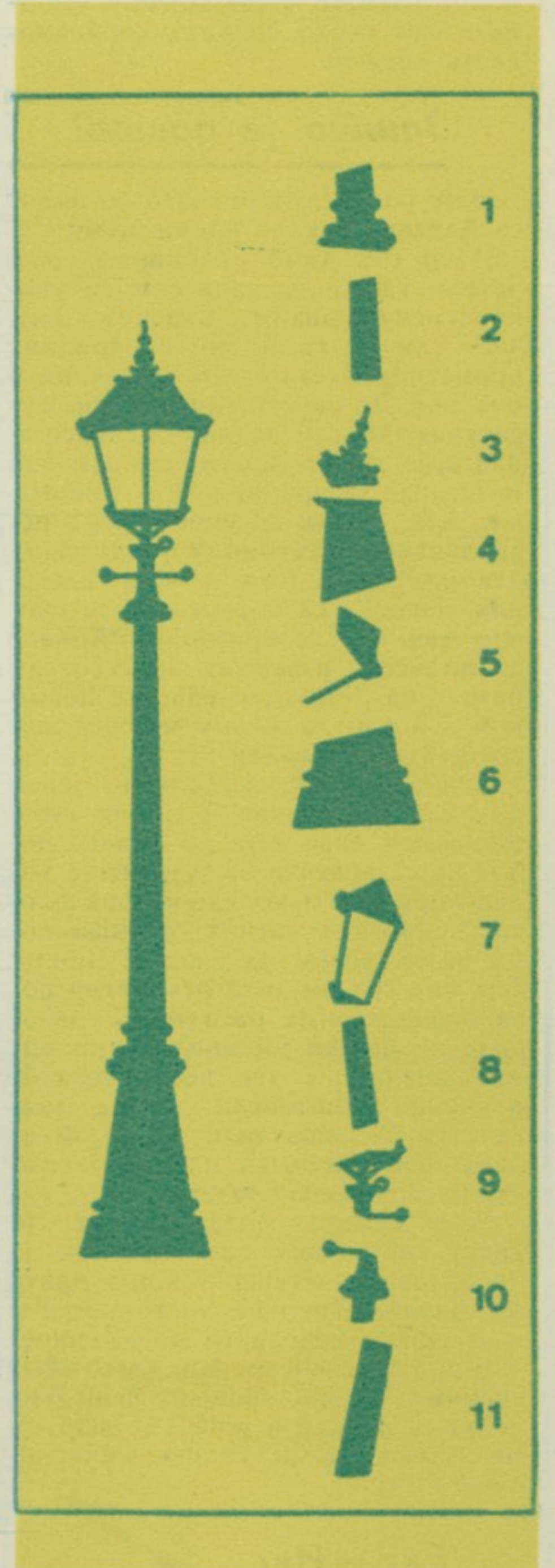
ри Костолац, 25. АХМЕТ СУВАШИЋ, Есн. школа „Ахмет Кобић“, Челић, 26.
БРАНИМИР ВОКИЋ, К. Недељковића
1, Лесковац, 27. СЛАВИЦА ГУДЕЉЕ-
ВИЋ, Буре Ђаковића 1, Скопље, 28. ВО-
ЈИСЛАВ ПИЛИЋ, Цона Кенедија 28/60,
Београд, 29. ДАНИЦА ВУЈИНОВИЋ, Же
тезничка станица, Суња, 30. СЕРГИЈЕ
ЈАКОВЉЕВИЋ, Трг Ослобођења 4, Љиг,
31. НАЦА ЛУКАЧЕВИЋ, Његошева 8а,
Титоград, 32. ДИМЧЕ КИМОСКИ, Ди-
мо Наредникот 40, Прилеп, 33. ФЕ-
РЕНЦ ФИЦ, Максима Горког 19, Нови
Сад, 34. ЈАСМИНКА МИЈАТОВИЋ, Ка-
рађорјева 52, Шабац, 35. КОСОВКА Ке-
РАВИЦА, В. Караџића 538, Пивнице,
36. БИЈАНА ЂОРЂЕВИЋ, Јужни блок
2/1, Лесковац, 37. ОГЊЕН ШЕХОВИЋ,
уч. осн. школе „Враћа Рићар“, Београд.
НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ

КАПЕТАН Кејт



УЛИЧНА СВЕТИЉКА

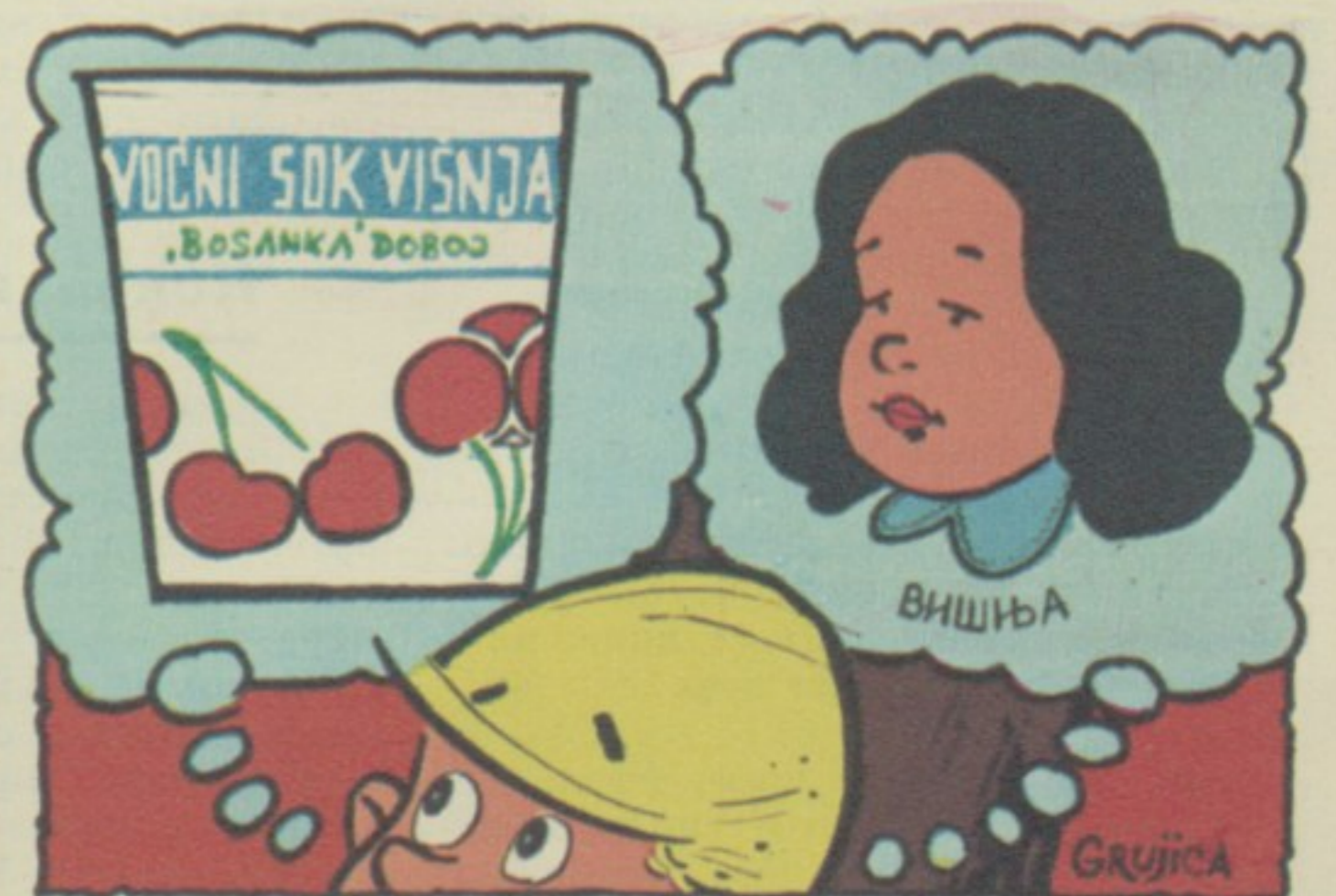
Неко је на улици разбио старинску уличну светиљку, исту као што је ова на нашем цртежу. Неки дечак пронашао је 11 делова разбијене светиљке и покушао да их састави. Ако желите да му помогнете исеците нумерисане делове и саставите их. Биће најбоље да пођете од врха светиљке.



ОДГОВОР:

11-14-6.
3-5-7-9-10-8-2-
ДОМ:

Светиљка је састављена овим редом:



BOSANKA DOBOJ

VOĆNI SOK VIŠNJA

U SVIM SAMOUSLUGAMA!

Покушавао сам да саставим говор за седницу градске скупштине и гледао кроз прозор у облаке, кад се пред мојим зачуженим очима изненада појави летећи тањир са Аднакса и одлете у правцу шуме Раза!

Мада сад живим у Сентер Велију, у Ајови (САД), са женом земаљског порекла и двоје деце, и премда сам узео облик средовечног мушкарца — Земљанина, у ствари сам рођен на планети Аднакс на којој сам провео неколико стотина земаљских година. Пре неколико година био сам принуђен да побегнем са родне планете у свемирском броду који сам украо од ваздухопловних снага Аднакса...

Зашто је дошао?

Није било случајно што се пилот са Аднакса упутио према шуми Раза, јер сам тамо „паркирао“ свој летећи тањир и, мада сам га учинио невидљивим људском оку, знао сам да га је мој сународник приметно. Осетио сам страховито очајање. До овог тренутака био сам сигуран да сам једини Аднаксијанац који зна за Земљу, јер сам био послат да је припремам за уништење. Али, ја сам се уместо тога непредвиђено заљубио у једну лепу девојку. Због тога и због извесних тешкоћа са којима сам се суочио кад сам се вратио на Аднакс да поднесем извештај, побегао сам натраг на Земљу, оженио се девојком и почео да живим мирним животом у малом граду.

Али сад је Земљу открио један други Аднаксијанац, а ја сам сувише добро знао шта то значи: пилот ће се вратити на Аднакс са извештајем и за неколико часова флота свемирских ратних бродова поћи ће космосом да уништи Земљу. Јер, кад год би била откривена нова планета, моја раса би је разорила не дајући јој прилику да прва нападне, а тек после тога би научници испитивали делиће планете да би закључили да ли би то била непријатељски или пријатељски расположена планета.

Моја дужност била је јасна. По сваку цену морао сам спречити да се пилот из летећег тањира врати на Аднакс. Тако ће постојање Земље остати непознато мојој свирепој родној планети. Али како то да учиним? Једини изводљив план био је да се предам и пођем с пилотом на Аднакс, и да уз пут уништим и њега и себе.

Екс—Икс

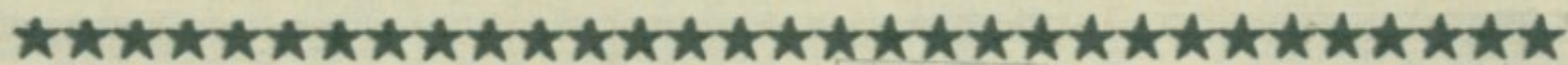
— Шта ти је, да ниси болестан? — упита ме жена забринуто.

— Нисам, али отићи ћу да се мало прошетам — узвратих ја. — Збогом, драга. Где су деца? Хтео бих да се поздравим с њима!

— Па идеш само у шетњу — зачуди се она. — Како се необично понашаш, човек би помислио да се спремаш за пут на Месец!

Месец! Кад стигнем на тај сателит, биће то тек почетак мог путовања Природно, моја жена мислила је да сам Земљанин и није имало смисла да јој објашњавам како је провела 10 година с бићем са друге планете и како сам одлучио да је напустим да бих спасао свет! Зато сам једноставно изишао из куће обузет црним мислима. Морао сам да одем и да се више никад не вратим онима које сам волео...

Кад сам стигао у шуму Раза, одмах сам повратио свој аднаксијански изглед који је био невидљив људском оку. Прилично сам се научио приликом ове промене, али кад сам себе мало боље погледао било ми је све јасно: десет година



ДОШЉАК ИЗ СВЕМИРА

МАРТИН СМИТ



Моја породица није ни слушила да пошичем с другој свемиа. Живели смо мирно све док се није појавио мој сународник!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

добре земаљске домаће кухиње оставило је последице и моја стара свемирска униформа била ми је тешка! Баш у том моменту спустио се летећи тањир близу пропланка на коме сам стајао. У тренутку кад је летелица дотакла земљу, пилот ју је одмах учинио невидљивом људском оку. Купола брода се полако отворила и из ње је опрезно извирио пилот, а затим је изашао стежући у левом пипку аднаксијански молекуларни пиштољ.

Знајући да један пуцањ из тог пиштоља може да уништи цео град, пожурих према њему и узвикнух на аднаксијанском језику:

— Не пуцај! Ја сам један од твојих!

Пилот спусти пиштољ и узвикну:

— Нашао сам те! Ти си капетан Екс—Екс!

— Да — одговорих — ја сам Екс—Екс.

— Променио си се — рече пилот тужно ме гледајући. — Уосталом, право је чудо што си још жив у овој пустињи на милионе светлених година далеко од цивилизације! Зар ме се не сећаш? Ја сам Екс—Икс, професор космохемије на Универзитету Аднаксас. Био си мој студент.

— Па наравно — рекох ја. — Сад се сећам. Али откуда ти овде?

— Тражим тебе по налогу Президекса који је наредио да се мораш вратити — рече Екс—Икс, а ја се стресох јер сам знао шта се догађа са Аднаксијанцима који наљуте Президекса. — Кад си ти побегао и пошто војска није успела да те пронађе, група научника је добила задатак да обави неколико истраживачких летова и, ево, — ја сам имао среће.

— Претпостављам да одмах кренемо? — упитао сам, мислећи у себи „што пре кренемо, то ћу пре уништити обојицу у свемиру!“

Какав нерег!

— А, то је немогуће — одговори професор. — Морам најпре да испитам ову планету и поднесем потпуни извештај Президексу, да би он могао да предузме потребне мере.

То ми је било познато, јер сам својевремено и сам предузимао „потребне мере“: пре него што сам побегао са Аднакса, по налогу сам лично разорио 14 планета! А сад је на реду била Земља! Међутим, постојао је трачак наде. Ако бих успео да убедим професора како је Земља лепо место и како су људи

лик да бих ти показао како изгледају Земљани.

Док сам добијао свој уобичајен људски изглед, Екс—Икс ме је пажљиво посматрао, а мало касније је и он стајао преда мном у људском облику који ми је био невероватно познат. Професор је изгледао исто као и ја!

— Професоре, боље би било да личите на неког другог човека, а не на мене — рекох му ја.

Екс—Икс је био збуњен: — Не разумем! Зар сви Земљани не личе један на другог?

— Не, изузев близанаца не постоје два иста човека — одговорих.

— Ако сви другачије изгледају, како онда препознају једни друге? — упита професор запањено.

— Мораш да запамтиш свако лице и коме оно припада — рекох.

— Никад још нисам чуо за такав наред — узвикну Екс—Икс. — Горе на Аднаксу, где сви изгледају потпуно исто, само погледаш неког и већ га познајеш. Али кад ни два бића не изгледају исто, то је обичан наред!

Професор затим узео облик старијег човека са дебелим наочарима и брчићима и одлучисмо да га зове-мо Џорџ Хоскинс.

Дивна мала џланеиша

— Реци ми, Хенри — упита ме професор Хоскинс — док смо се приближавали граду — каква је ово планета, каква је нарав домородаца?

— Земља је дивна — рекох му ја. — Много сам је заволео, а људи су испуњени жељом за пријатељством и миром. Видећеш и сам — продужих ја док смо улазили у град — да су Земљани обична бића која мисле да треба да живе и да другима допусте да... Пази!

Професор је прелазно улицу не гледајући ни лево ни десно и ја сам га на време повукао да не падне под спортски ауто који је пројурio лудачком брзином.

— Свих му галаксија! — опсова Екс—Икс зграбивши молекуларни пиштољ. — Нападнути смо!



МОРАО САМ ПО СВАКУ ЦЕНУ СПРЕЧИТИ ДА СЕ ПИЛОТ ИЗ ЛЕТЕЋЕГ ТАЊИРА ВРАТИ НА АДНАКС. АЛИ КАКО?

— Смир се — рекох му ја — то је само неки ђак који се аутом враћа кући из школе!

Професор ме чудно погледа и рече:

— Хоћеш да кажеш да неко дете управља том машином? Да ли је на Земљи нормално да се допушта деци да уништавају друге према жељи?

— О, не — рекох брзо — они не покушавају да неког убију. Ако то и ураде, онда је то врло непријатно за родитеље. На тај начин деца се само мало забављају.

Сјасабай се!

Професор је био прилично незадовољан, а ја веома забринут. Док смо се приближавали мојој кући, чули смо дивљачке урлике и видели како деца са свемирским шлемовима на глави јуре према нама и пуцају из дечјих пиштоља, падају „мртва“ и опет устају.

— Спасевај се! — викну Екс-Икс и зграби свој пиштољ.

— Све је у реду, професоре — рекох умирујући га. — То се деца само играју рата. То им је омиљена забава...

— Забава! Почини да ме ужасава та реч — узврати Екс-Икс. — Како је могуће да се човекови младунци играју рата?

Кад смо ушли у моју кућу, представио сам „професора Хоскинса“ својој жени, па смо сели у дневну собу и укључили телевизор.

— Ето, овако људи воле да живе — објашњавао сам Екс-Иксу — да са женом и децом гледају телевизију с културним и забавним програмом. Ово је програм за децу, а касније ће бити и спорта.

Два сата смо гледали и слушали топот каубојских коња, пуцњаву револвера, туче, убиства, а затим смо вечерали, док је на програму био криминални филм у коме смо видели разне врсте злочина! Током читавог програма професор је нешто бележио и климао главом, па сам закључио да му, као дошљаку и странцу, није био близак топли мир породичног земаљског живота — нарочито кад сам морао да истучем децу да би отишла на спавање...

Кад је касније дошла моја ташта, учинило ми се да су ствари кренуле набоље јер је професор оставио бележницу и посветио пажњу ташти. А тада је на програму ТВ почело рвање.

Екс-Икс је у неверици буљио у моју ташту, благу старицу, која је напетом пратила величанствену борбу између „Лепог“ Едија и „Горила“ Цоа.

— Откини му руку! — врштала је моја ташта. — Разбиј му главу!

Професор устаде и малаксало рече:

— Отићи ћу да мало прилегнем.

Екс-Икс оде у гостинску собу и затвори врата за собом. Причекао сам мало, а затим ушао за њим. Соба је била празна, а прозор отворен! Екс-Икс је побегао и већ био на путу за Аднакс. Било је сувише касно да га задржим. Са Земљом је свршено! А тада приметих парче хартије на столу и почех да читам поруку:

„Драги Икс-Екс, враћам се на Аднакс ужаснут људским дивљаштвом и њиховим схватањем забаве. Обећавам да нећу ни поменути Земљу на Аднаксу ако ти никад не откријеш Земљанима да постоји планета Аднакс. После твог одласка добили смо новог Президекса и живимо мирним животом. Грозим се на помисао како би изгледала наша драга планета кад би је Земљани икад открили и дошли на њу. Збогом заувек. Поздрав твојој породици.

Екс-Икс”

Били смо спасени!

ТУНГА И ЦРНИ ЖАРЕБАЦ



ПОДСЕТНИК

За мале филателисте и нумизматичаре лупа „Вега“ по цени од 22 НД. Можете је набавити у књижари „Веселин Маслеша“, Нушићева 3, Београд.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЗЕМЉА ЈЕ ПЛАВА

Пре два месеца ова композиција Никице Калоћере (у оригиналу се зове „Ја те волим а земља је плава“) коју је певала Тереза Кесовија, учествовала је на фестивалу „Рио 1969“ и постигла запажен успех: девето место између 47 конкурената. На другој страни плоче је композиција „Један лист је пао“ чији су аутори Тереза Кесовија и њен супруг Миро Унгар. Композиција није лоша, али њих двоје су и ипак још бољи певачи него композитори. Издавач је „Југотон.“ Цена плоче је 6 НД.

НОВОГОДИШЊА ПРИЧА





ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и словачки. Хоби ми је скупљање разгледница и салвета. Ко ми буде писао нека пошаље своју фотографију. Марија Фитош, уч. VIII разреда О. Ш. „Х. Ј. Чмелик“ Кидричева 2, Стара Пазова

Желела бих да се упознам са својим вршњацима из земље и иностранства. Имам 14 година и идем у I разред гимназије. Волим бит музику и савремену поезију. Хоби ми је кошарка коју редовно тренирам. Драгица Влајинић, Р. Ракочевића 12/А, Нови Бечеј.

Ученица сам VI разреда. Учим енглески језик. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из целе наше земље. Скупљам иностране и наше салвете, марке и разгледнице. Снежана Милетковић, ул. 7. јули бр. 36/1, Алексинац.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм Југославије. Волим народну музику. Навијам за „Партизан“. Скупљам салвете и разгледнице. Имам 14 година. Идем у VII разред. Душица М. Белић, село Доња Мутница код Параћина.

Имам 13 година и идем у VII разред. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из целе земље. Волим бит музику. Скупљам салвете и разгледнице. Валерија Керек, Бранка Радичевића 2, Лозница.

Жеља ми је да се дописујем са децом из свих градова Југославије. Имам дванаест година и идем у VI разред основне школе. Хоби ми је сакупљање салвета и страних марака. Ерна Шевро, Онешћукова 36, Мостар.

Ученик сам VIII разреда и имам 14 година. Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље посебно из СССР и Чехословачке. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам значке и разгледнице. Здравко Обрадовић, Ранка Шипке 6, Бачка Паланка.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 12 година идем у 6. разр. осн. школе „Раде Кончар“. Навијам за „Партизан“. Хоби ми је скупљање салвета и старих пара. Нада Шипка, Железничка 19, Земун.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Хоби ми је скупљање салвета и разгледница. Иначе волим и бит музику. Диана Иваноска, Цона Кенедија 35, Нови Београд.

Желим да се дописујем с вршњацима широм наше земље и иностранства. Језик дописивања енглески и турски. Мој хоби је скупљање фотографија глумца. Ученик сам I раз. средње школе. Имам 15 година. Звја Еминов, ул. Браће Дунови „Кодрово Маало“, Каваларци, СРМ.



МАЛА ПОШТА

НАЈДРАЖА УСПОМЕНА

Драги уредниче,

Зовем се Светлана Трајковић, идем у II разред Основне школе „Радоје Домановић“ у Параћину. Добила сам ваш саг који сам извукла на награди у Политикином забавнику погађајући говор глувих. Много сам радосна што сам баш ја тај срећни добитник. Чуваћу га док сам жива јер то ми је најдража успомена.

Забавник сам увек до сада читала с највећим задовољством, а поготово од сада како сам добила овај саг биће ми још дражи.

У поверењу да вам кажем. Тата ми не да да носим мој саг говорећи да сам још мала. Одговорите ми да ли је мој тата у праву или не и шта да радим.

Много поздрава од Светлане Трајковић.

Најбоље би било да овај случај пресуди мама.

па ако би било могућности ја бих се уписао у њу. Ученик сам прве године школе ученика у привреди. Предраг Спљајт, Цара Лазара 12, Панчево.

Писма сличне садржине упутили су нам и Атанас Гогов, Партизанска 2 из Охрида, Момир Танасић ученик гимназије из Тузле, још двадесетак младих а јавиле су се и две девојчице — Бранка Мијатов Вршачка 25, Зрењанин и Милица Зеи из Новог Сала.



ПРВА ЧЕСТИТКА

Драги „Забавниче“

и даље Ти желим велике успехе у раду, опреми и избору. Ово Ти је честитка за ХИЉАДИТИ број.

Верни читалац Живодарка Дацин, ученица I разреда гимназије „Душан Васиљев“, Јакшићева 29, Кикинда.

Иако ће 1000. број „Забавника“ изаћи тек почетком 1971. године, хвала ти што си се прва сетила да нам честиташ!

МАЈСТОРИ ОДБРАНЕ

Драги уредници „Политикиног Забавника“, молио бих вас да ми одговорите на једно питање. Каква је адреса школе у Сремској Каменици јер сам веома заинтересован,

Обратили смо се другу Милану Шукловићу, руководиоцу службе за информације РСУП-а и ево шта нам је рекао. Прво одговор девојчицама: на жалост, за сада је школа у Сремској Каменици намењена само дечацима.

Школа се званично зове: Средња школа унутрашњих послова у Сремској Каменици.

Услови: за упис је довољна завршена осмогодишња школа, првенство имају одлични и врло добри ученици, здравствено стање мора бити одлично. Школовање је бесплатно: стан, храна, одећа. Школа траје четири године. После ње се може уписати факултет. На конкурс се треба пријавити при крају школске године, а упис је у септембру. Конкурс се објављује у дневној штампи.

Старији од 17 година не долазе у обзир.

УКРАДЕН ШАРПЛАНИНАЦ

Непознати људи украли су 20. новембра младог шарпланинца кога видите на слици, убацили га у кола и нестали. Он је суре боје, са црном њушком и прстеновима око очију. Има сломљен вршак репа, али су му га крадљивци вероватно већ исправили и одвели из Београда.

Моли се свако ко у својој школи примети таквог шарпланинца да само јави на телефон 442-563, или дописним на адресу Дарко Матовић, Мутапова 18, Београд. Ко се први јави добиће 10.000, а други 5.000 ст. динара.

Дарко Матовић, Мутапова 18, Београд.



БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ: РЕШЕЊЕ СА 18. СТР.

Кривац је Пол Тисеран. Издао га је његов диктат. Јер, инспектор Марин је диктирајући претеће писмо намерно променио реченицу: „Показаћу ти ја“ у „Ја ћу ти показати“. Међутим, Тисеран је машинално написао „Показаћу ти ја“ и тиме потврдио инспекторове сумње да је он написао претеће писмо.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

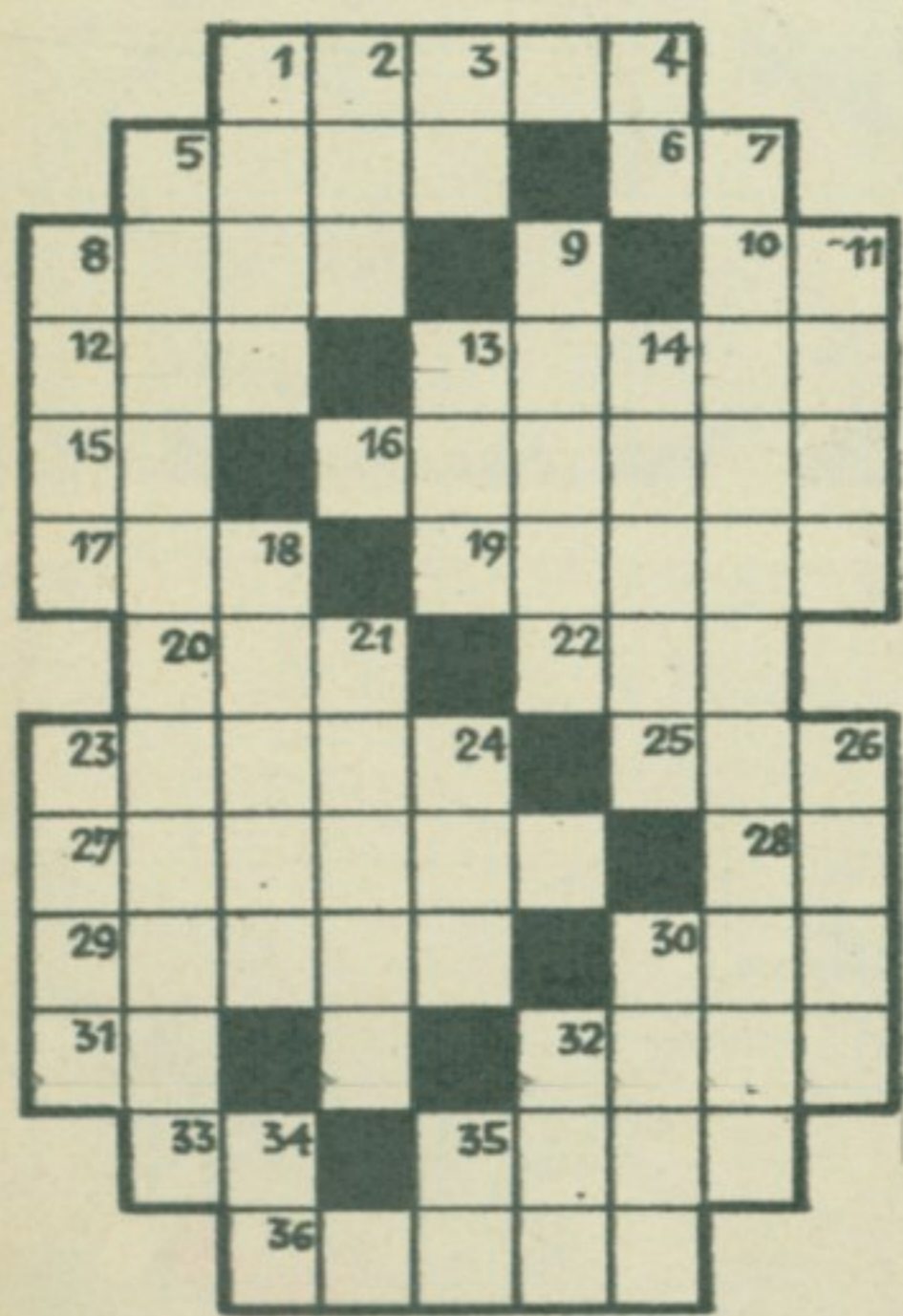
Водоравно: 1) француски сликар (Пол), 5) географски појам, 6) совјетски филмови редитељ (Николај), 8) позорница, 10) име француског глумца Монтана, 12) престоница старе Аргонде, 13) део електричних кола, 15) хемијски знак за радијум,

16) врста камена, 17) острво у Јадранском мору, 19) уста (лат.), 20) фабрика аутомобила у Марибору, 22) лапагај, 23) јединица количине електрицитета, 25) река у Аустрији, 27) стилска фигура, 28) страно мушко име, 29) лука у Грчкој, 30) крволочна звер, 31) два слова, 32) одређен део пута, 33) првак, 35) разгранато стабло, 36) рам.

Усправно: 1) оригинални музички инструмент, 2) време, час, 3) слово латинице, 4) негација, 5) име и презиме наше познате позорнице и телевизијске глумице, 7) највиша афричка планина, 8) град у Италији, 9) део зграде, 11) санитарски материјал, 13) чокот винове лозе, 14) име књижевника Балзака, 18) стари сребрни новац, 21) угоститељски објект, 23) планински врх на Караванкама, 24) француски војсковођа у доба Наполеона (Мишел), 26) птица грабљивица, 30) музеј у Паризу, 32) једноцифрен број, 34) начин јелу, 35) иницијали нашег познатог аутора цртаних филмова.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) беочуг, 6) рата, 7) сок, 9) Ака, 10) Коро, 11) со, 12) крет, 13) ине, 15) мако, 16) насип, 18) зр, 19) фес, 20) ТВ, 21) гркач, 23) Ир, 25) Рас, 26) Воја, 28) аб, 29) модел, 30) крш, 32) рана, 33) анал, 35) јаз, 36) Елејац.



Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Манастирска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштински факс 124. Телефон: 24-471, централна 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишње 44 динара, полугодишње 22 динара; за иностранство: годишње 88 динара, полугодишње 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонски 31/1, тел. 22.711.

WALT
DISNEY

МИКИ

